

Știința

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL P.C.R.

Anul XXXVI Nr. 7254

Joi 16 februarie 1967

6 PAGINI — 30 BANI

Să mergem mai hotărît PE CALEA TIPIZĂRII CONSTRUCȚIILOR

INDUSTRIALE

Prof. arh. L. ADLER
vicepreședinte al C.S.C.A.S.

În realizarea volumului mare de investiții prevăzut pentru perioada cincinalului, tipizarea construcțiilor, a elementelor lor componente are o deosebită importanță economică. Practica noastră și a altor țări demonstrează că, datorită caracterului specific de elaborare a proiectelor tip, acestea — spre deosebire de proiectele curent aplicate în investiții — sînt bazele pentru studiul tehnico-economic adecvat, pe experimentări de prototipuri, cu care prilej se verifică soluții noi, mai economice, îndeosebi în ce privește consumul de metal. De asemenea, folosirea proiectelor tip asigură economisirea forțelor de proiectare, reducerea duratei de elaborare a documentațiilor de investiții; totodată, creează condiții pentru sporirea gradului de industrializare a construcțiilor, pentru transformarea execuției lucrărilor pe șantiere într-un proces de montaj, pe aceste căi scurtîndu-se termenele de dare în funcțiune a noilor obiective de investiții.

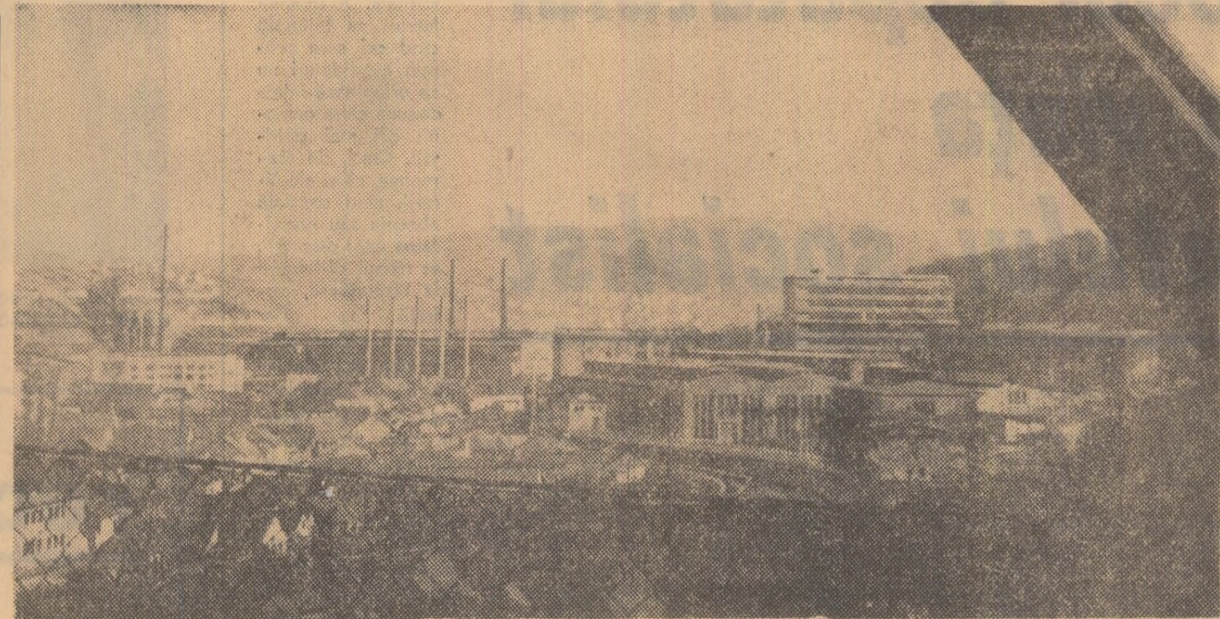
Care este stadiul actual al tipizării construcțiilor în țara noastră? Dintr-o analiză făcută lunile trecute de Comitetul de Stat pentru Construcții, Arhitectură și Sistemizare au reieșit o serie de aspecte pozitive și negative ale activității de tipizare. Între altele, s-a desprins preocuparea mai susținută a unor ministere și institute de proiectări de a fructifica avantajele net favorabile ale tipizării. Este de remarcat că toate clădirile de fabricație ale combinatelor pentru industrializarea lemnului au fost executate cu structuri prefabricate tipizate. Această a permis ca, într-o perioadă de 5 ani, Institutul de studii și proiectări forestiere să-și mărească capacitatea de proiectare — cu circa 80 000 de ore anual. Prin introducerea elementelor precomprimate tipizate s-a creat posibilitatea execuției lor industriale, realizîndu-se o economie de aproape 8 500 tone de oțel față de soluțiile din beton turnat folosite la unele construcții executate cu ani în urmă.

Se poate aprecia că în 1966, prin utilizarea în proiectarea investițiilor a proiectelor tip și rețolosibile, institutele au economisit un potențial de proiectare echivalent cu munca a aproximativ 4 000 de proiectanți. La sfîrșitul anului 1966 existau 807 proiecte tip, din care 165 proiecte tip pentru construcții industriale. Se preconizează că numărul acestora va crește pînă la finele anului 1967 la 925 proiecte tip, din care 205 pentru construcții industriale. Amintim că, concomitent cu elaborarea de noi proiecte tip, în fiecare an se procedează la o revizuire a celor existente, scoțîndu-se din valabilitate cele considerate ca depășite din punct de vedere tehnic.

În acțiunea de tipizare o importantă contribuție a adus Institutul de proiectare a construcțiilor tip care a avut sarcina tipizării construcțiilor și elementelor de construcții cu aplicabilitate la mai multe ramuri industriale. Astăzi, structurile prefabricate pentru hale industriale, proiectate de acest institut, se aplică în aproape toate ramurile industriale; suprafața de hale executate în perioada 1960—1966 cu structuri prefabricate tipizate a ajuns la circa 1 500 000 m.p. Un aport evident în dezvoltarea acțiunii de tipizare au adus institutele de proiectări din industriile alimentară, minieră, ușoară și I.S.P.A.

Cu toate progresele înregistrate, după cum s-a subliniat la Consfătuirea consacrată activității de proiectare, care a avut loc recent, în țara noastră stadiul tipizării

(Continuare în pag. a III-a)

Reșița. Profiluri în zona industrială

(Foto Agerpres)

Există „puncte nevralgice” în circulația rutieră?

DA! DAR ELE POT FI ÎNLĂTURATE!

de colonel Haralambie VLĂȘEANU
șeful Direcției circulației din D.G.M.

În tot mai multe țări ale lumii, și în primul rînd în cele înaintate din punct de vedere economic, desfășurarea circulației pe drumurile publice, cu problemele tot mai numeroase și mai complexe pe care le ridică, cu tratul crescînd din vehicule și mai ales autovehicule, a devenit un subiect de deosebită acuitate. Este o preocupare întru totul legitimă, ținînd seama nu numai de aspectele economice legate de amploarea parcului de mașini, de faptul că circulația rutieră a mărfurilor începe să prevaleze și în multe țări precumpănește ca volum asupra celei feroviare, cit și de flagelul accidentelor. Într-adevăr, se poate vorbi de un flagel. În statisticile O.N.U. se arată că de pe urma accidentelor se pierd cu mult peste o sută de mii de vieți anual.

Problema asigurării securității circulației pe drumurile publice se pune cu tot mai multă insistență și în țara noastră, unde, ca rezultat al dezvoltării economice, crește considerabil transportul de mărfuri cu autocomioane, sporindu-se continuu parcul mijloacelor de transport în comun, în circulația urbană și interurbană, crește rapid numărul de autoturisme proprietate personală. România este ea însăși de mai mulți ani

producătoare de autovehicule pentru transportul de mărfuri, utilitare, autoturize, iar în 1966 va începe să producă o uzină de autoturisme cu o capacitate de 50 000 bucăți anual. Atît situația de astăzi cit și cea de perspectivă impun o deosebită grijă pentru modul în care se desfășoară circulația — aceasta fiind o importantă obligație de ordin social. Iată de ce considerăm ca foarte utilă și binevenită dezbateră în presă a acestor probleme încă de pe acum, din perioada premergătoare „virtuților” de circulație.

În primul rînd, se pune întrebarea: oare caracterul evolutiv al procesului de creștere a numărului de accidente este de neînlăturat, ireversibil și de neprevenit? Să ne adresăm pentru răspuns în primul rînd statisticilor. Ce arată ea? Dacă, în ansamblu pe țară, numărul accidentelor a sporit în 1966 cu 23 la sută față de anul precedent, cifra, defalcată pe regiuni, oferă și alte constatări. Se poate vedea astfel că nu este vorba de o tendință inevitabilă, ci că acolo unde s-a manifestat grija necesară, unde se acordă atenție prevenirii și combaterii accidentelor, se înregistrează un proces invers, de scădere a lor, deși parcul de autovehicule a continuat să crească. Astfel, în aceeași perioadă, în două regiuni — Mureș-Autonomă Maghiară și Cluj — ele au înregistrat scăderi pronunțate — respectiv de cite 15 și 12 la sută, iar în alte două — Crișana și Maramureș — s-au menținut la nivelul anului precedent. Pe teritoriul regiunii Brașov s-au comis cu 18 la sută mai multe accidente, deci tot la un nivel sub cel al mediei pe țară; creșterea nu poate fi legată însă de profilul

(Continuare în pag. a V-a)

Centururi în alb la Sighișoara

REALIZAREA UNEI INSTALAȚII ROMĂNEȘTI DE SEPARARE A AZOTULUI

La secția din Cluj a Institutului de fizică atomică al Academiei a intrat în probă tehnologică prima instalație românească de separare a azotului. Instalația, proiectată și construită de către un colectiv format din prof. dr. docent Victor Mercea, membru corespondent al Academiei, inginerii Traian Fodor și Marius Peculea și chimistul Damian Axente, va permite, pentru înfrîna oară într-un laborator din țara noastră, obținerea izotopului stabil azot 15, cu largă utilizare în agricultură, biologie, chimie etc. Izotopul produs cu ajutorul noii instalații românești va fi de citeva ori mai ieftin decît cel provenit din import.

(Agerpres)

Locul deputatului în viața satului socialist

Apropiatele alegeri pentru organele locale ale puterii de stat, în localitățile rurale, readuc în actualitate un aspect major al vieții publice: locul și rolul deputatului în satul contemporan. Ne-am adresat unor cadre din conducerea satorilor populare din raioane și comune, precum și unor deputați, invitîndu-i să deie răspunsuri, în condițiile satului cooperativizat și ale unei industrializări rapide, realități care creează premisele bunăstării și ale unui trai civilizată populației din mediul rural.

Ne răspunde tov. GH. LEANCĂ, secretarul Sfatului popular raional Găiești, regiunea Argeș: „Atribuțiile deputatului, după cum se știe, au fost stabilite prin legi și decrete. Aceste atribuții însă, care stabilesc cadrul general al activității sale — de a ține legătura permanentă cu alegătorii săi, de a se interesa de rezolvarea cererilor juste ale acestora, de a aduce la îndeplinire hotărîrile Sfatului popular etc. — trebuie orientate spre rezolvarea problemelor de prim ordin pe care le ridică viața. Se observă astăzi, mai mult ca orînd, dorința țărănimii de a trăi mai civilizată și de a avea case confortabile și străzi bune, cu trotuare,

de a construi băi publice, de a vedea filme, de a avea televizoare etc. — și deputatul trebuie să vină în întîmpinarea ei, mai mult, să fie în fruntea acelor acțiuni și inițiative obștești care grăbesc pătrunderea bunăstării și civilizației în satele noastre”. Deputatul este, fără îndoială, unul dintre factorii importanți ai vieții obștești din satele noastre, ne spune tov. ION CONSTANTIN, vicepreședinte al Sfatului popular raional Titu. El își justifică acest rol în măsura în care este un om activ, cu inițiativă, în stare să antreneze și pe ceilalți cetățeni, prin priceperea sa organizatorică, prin propriul său exemplu: să lucreze exem-

MÎNECUȚELE...

de Nicolae ȚIC

Păstrăm o amintire ironic-duioasă funcționării de la ghișeu, cu mînecuțe și guler țere, care, în urmă cu ani, mia pana în călimară, caligrafia trei litere și se minuna cit de bine le-au țesut, apoi cîșca, mai alunga o muscă, își consulta ceasul de buzunar etc., iar cînd, desul de rar, se iveau un solicitant de cealaltă parte a ghișeului — întreba: „Matale? Ha?” și nu o dată ridica din umeri: „Nu știu. De unde vrei să știu? Du-le la ghișeu nr.” Așa azi, așa mine — picli-seală mare, mînecuțele se toceau, vai de lumel Ce s-ar face bietul om astăzi, plantat în dosul unui ghișeu, cu zeci de hîrții pe masa de lucru, care — toate — așteaptă o rezolvare urgentă, cu zeci de cetățeni care au de pus întrebări sau așteaptă rezolvări urgente? Fosta meserie de conșopist a avut o evoluție destul de spectaculoasă, presupunînd, în zilele noastre, operativitate maximă, informare, răspundere și — bineînțeles — politețe. Timpul cetățeanului venit la ghișeu este limitat, omul cere să i se dea răspunsuri exacte, să obțină rezolvări cit mai urgente cu putință — și asta, evident, nu dintr-un capriciu... În caz contrar, cetățeanul apreciază că este dreptul său — și este — să ceară condica de reclamații, să ceară audiența șefului instituției respective, să se adreseze presei. „Nu avem timp da pierdut — spune cetățeanul — nici nervi de măcinat!” Dar, pe ici, pe colo, hîrțile mai zac prin sertare, se mai încurcă, unele se pierd. Sînt și instituții unde hîrțile se înmulțesc de la o zi la alta; unde operativitatea se confundă cu o

opinii

hîrții, cu cinci semnături... Motivul? Tovarășii de la magazie, criticați pentru lipsă de organizare, de spirit de răspundere etc. — au lăsat mîsurii, s-au „organizat”. Dosarele cu bonuri cresc de la o zi la alta, o parte din timpul salariatilor se duce pe apa simbetului... Evidența are un rost precis și foarte important. Dar trebuie stabilit ca anume fine de evidență necesară și ca ține de fantezia birocratică. Surplusul de hîrții și de semnături atrage multe ironii, care și au, fără îndoială, efectul lor, bineînțeles. Există însă și birocracii care au devenit imuni la ironii, gîndind astfel: „Să fiu eu asigurat, să am dosare — și-apoi, n-au decît să mă ironizeze...” Uneori, lucrurile capătă un aspect mai grav: din pricina prea multelor hîrții pe care trebuie să le semneze, să le-nregistreze

și să le urmărească, unii salariati nu pot să se echite — conform cerințelor și dorințelor lor — de sarcinile mai importante pe care le au și pentru care s-au pregătit. Mi se pare, de pildă, că ar fi interesant și util de studiat felul cum își desfășoară activitatea unii ingineri și economiști din întreprinderi și din instituții. Se va vedea că nu puțini dintre ei sînt nevoiți să acorde prea mult timp hîrților — mai precis surplusului de hîrții și de semnături. Pe baza pregătirii pe care o au, inginerii li se cere să contribuie nemijlocit la buna desfășurare a procesului de producție, să caute și să găsească soluțiile cele mai potrivite, mai economice, într-o situație dată, să fie la curent cu evoluția meseriei respective, pentru a susține, în cunoștință de cauză, unele măsuri organizatorice, introducerea tehnicii noi... Acum, cînd se pune acut problema rentabilității, a perfecționării procesului de producție, este nevoie de o muncă de concepție și de îndrumare care nu trebuie să fie stînjinită de agitația pe degeaba, de surplusul de hîrții.

Ritmul accelerat de dezvoltare a vieții noastre sociale și economice a determinat, firesc, o evoluție a meseriilor și a impus un punct de vedere nou în aplicarea lor. Operativitate, precizie, răspundere — și nu numai alii. Or, o cit de mică deplasare a accentului de pe ceea ce este esențial într-o meserie pe chestiuni lăturale, de ordin mai mult sau mai puțin birocratic, duce la stagnări, la anchilozare — la situații incompatibile cu efortul spre progres.

CE PERSONAJE DE PE SCENA SOCIETĂȚII DE AZI VOR STA ÎN CENTRUL VIITOARELOR DV. OPERE?

Răspund la ancheta ziarului: Zaharia STANCU, Horla LOVINESCU, Ion LĂNCRĂNȚAN, SZABO Gyula, Vasile REBREANU, Al. MIRODAN, Al. Ivan GHILIA

ACORDUL DE LA CIUDAD DE MEXICO

După cum s-a anunțat, reprezentanții a 21 de țări latino-americane au aprobat clauzele unui tratat privind denuclerizarea Americii Latine. Potrivit tratatului, țările semnatare se obligă să nu fabrică, să nu dețină și să nu utilizeze arme atomice pe continentul latino-americane. Acest document încorporează trei ani de eforturi și negocieri internaționale depuse de țările Americii Latine.

Ideea transformării Americii Latine într-o zonă fără arme nucleare a apărut pentru prima dată la începutul anului 1963. Lopez Mateos, pe atunci președinte al Mexicului, a făcut propunerea referitoare la „zona denuclerizată”, iar o lună mai tîrziu i s-au alăturat, în cadrul unei acțiuni comune, președinții statelor Brazilia, Chile, Bolivia și Ecuador. În declarația dată publicității la 29 aprilie 1963, cei cinci anunțau dorința guvernelor lor „de a semna un acord multilateral prin care statele s-ar obliga să nu accepte, să nu depoziteze sau să experimenteze arme nucleare sau mijloace de transportare a acestora la țintă”.

Un pas înainte a fost făcut în toamna aceluiași an, cînd Adunarea Generală a O.N.U. a adoptat rezoluția privitoare la denuclerizarea Americii Latine ca o expresie a dorinței de a se „menține condițiile care să împiedice ca țările acestei regiuni să fie atrase în pericolul și rușinarea cursă a înarmării nucleare”. 91 de state, printre care și țara noastră, au votat în favoarea acestei rezoluții.

Explicînd poziția României în această problemă, reprezentantul țării noastre arăta că adoptarea rezoluției „poate reprezenta o nouă contribuție la creșterea unui climat de desîntiner în relațiile internaționale și la promovarea încrederii în relațiile dintre state, la creșterea condițiilor de înfrîngere a globului și ia ființă, prin negocieri între statele interesate, o regiune care să fie scoasă de sub incidența pericolului nuclear”. Arătînd că sprijinul pe care îl acordă inițiativa statelor latino-americane nu este înfrîngător și că decurge dintr-o constanță a politicii externe a țării noastre, delegația română a reamintit că „preocupată de găsirea unor soluții pe plan regional în vederea limitării ariei de conflict nuclear și în dorința de a contribui la desîntiner și întărirea securității internaționale, România s-a adresat încă în anii 1957—1959 cu propuneri privind transformarea Balcanilor într-o zonă a păcii și colaborării, fără arme nucleare și rachete”.

În ce privește situația din America Latină, ideea președintelui Mateos a evoluat pozitiv, înfrîngînd hotărîrea țării latino-americane de a depune eforturi pentru înfrîngerea

Radu BOGDAN

(Continuare în pag. a VI-a)

ÎN ZIARUL DE AZI ■ O voință de fier clocotea în piepturile noastre... ■ Exigență, responsabilitate și înțelepciune colectivă ■ Fie-i țărina ușoară ■ Obezitatea tehnică provoacă și consum dar și risipă mare ■ Răsfoind presa străină: Moartea unui președinte ■ Sport ■ Corespondență din Varșovia ■ Au început alegerile generale din India ■ O. N. U. și problemele subdezvoltării

Vasile NICOROVICI

(Continuare în pag. a II-a)

O VOINȚĂ DE FIER CLOCOTEA ÎN PIEPTURILE NOASTRE...

de Ioan TURCU și Traian HULUBESCU

Lucram pe atunci la Atelierele C.F.R. „Grivița” — unul dintre noi (n.n. — Ioan Turcu) ca lăcătuș forjor la secția a II-a, „vagoane”, iar celălalt (n.n. — Traian Hulubescu) ca turnător la secția I „Locomotivă”.

ximă încordare. O voință de fier clocotea în piepturile noastre, ale miilor de muncitori greviști, masați în curtea Atelierele. Eram hotărâți să nu dăm un pas înapoi. Ne îmbrăbăta sprâmbul activ, solidaritatea strinsă a imensei mulțimi formate din muncitori, studenți, intelectuali, meseriași, șomeri, familiile noastre — care, la chemarea Comitetului de partid al Capitalei și a Comisiei sindicale locale, se adunaseră în jurul Atelierele. Cartierul Grivița, orașul întreg erau cuprinse de o mare fierbere revoluționară.

În fața acestei situații, guvernul nu a ezitat să treacă la înăbușirea în singe a luptelor. Din rîndurile noastre au căzut Dumitru Popa, Maier Dumitru, Dumitrescu Ion, Vasile Roșiță, Ioanescu Cristea, Tobias Dumitru, Popescu Georgehe. Răpăitul ucigător al mitralierelor și al puștilor a făcut să amuțească sîreana care, timp de aproape 24 de ore, ne îmbrăbăta în luptă.

34 de ani de la luptele muncitorilor cefești din ianuarie-februarie 1933

ore, ne îmbrăbăta în luptă. În timp ce eram forțați să părăsim Atelierele, cu minile ridicate deasupra capului, printre două rînduri de jandarmi care ne loveau cu pașul armelor, ofițerii ne amenințau cu săgețile și cu puștile.

tau furios, arătînd spre trupurile celor uciși: „Această soartă vă așteaptă pe toți!” Inghesuți în ducele și ambulantele militare am fost transportați cu sutele la prefectura poliției și diferite cazărmi și închisori.

În pregătirea și desfășurarea evenimentelor din ianuarie-februarie 1933 s-au manifestat și unele deficiențe. Mișcarea noastră greviștă, deși a avut un caracter larg, de masă, a cuprins doar Atelierele, nu s-a extins și asupra altor categorii de muncitori feroviari, în primul rînd asupra celor care lucrau în serviciile de tracțiune și mișcare; grevele din alte centre feroviare, ca Iași, Cluj, Oradea, Galați, Pașcani nu au izbucnit o dată cu cea de la Grivița, iar într-o serie de noduri importante de cale ferată, ca Brașov, Constanța, Timișoara, Buzău, Arad nu au avut loc greve, ceea ce a făcut ca amploarea luptelor să nu fie în întreaga țară pe măsura nivelului revoluționar din acea perioadă.

Linia imprimată de comuniști a dus la organizarea puternice demonstrații de stradă din după-amiaza zilei de 29 ianuarie 1931, cînd peste 10.000 de muncitori de la „Grivița” și de la Atelierele București Nord și-au exprimat protestul împotriva intenției de a se aplica muncitorilor din Ateliere o „curbă de sacrificiu”. Pe Calea Griviței, între demonstrații și detașamentele de polițiști trimise împotriva noastră s-a încins o adevărată luptă. Demonstrația a dovedit creșterea combativității muncitorilor.

În cursul anului 1932, Comitetul sindicatului C.F.R. Grivița a fost întărit cu noi elemente revoluționare. Acțiunile de luptă s-au intensificat și mai mult cînd în întreprinderi au apărut noi forme de organizare și mobilizare a maselor, comitetele de acțiune, a organelor de la frontul unic muncitoresc de jos, reprezentîndu-i pe toți muncitorii, indiferent de apartenența lor politică — comuniști, social-democrați, socialiști independenți, membri ai altor partide sau muncitori fără partid. Constituirea în martie 1932, la conferința pe țară a muncitorilor cefești, a Comitetului Central de acțiune, al cărui secretar a fost ales Georgehe Gheorghiu-Dej, credea condițiile pentru coordonarea activității comitetelor de acțiune locale, în vederea declanșării concomitente a luptelor în toate centrele și unitățile C.F.R. din țară.

Ne-a rămas adînc înțipărită în memorie atmosfera fierbinte în care a fost ales, în timpul grevelor demonstrative din dimineața zilei de 28 ianuarie 1933, Comitetul de acțiune de la Atelierele Grivița. În hala secției a II-a vagoane s-au adunat, la sunetul sirenei și al batărilor în tamboane, toți muncitorii din Ateliere. Transbordorul a fost transformat în tribună, la care se perindau delegații diferitelor secții înfățișînd revendicările muncitorilor. Comitetul, format din 57 de membri, a fost ales pe baza celei mai largi democrații muncitorești, fiecare atelier și secție avîndu-și reprezentanții săi.

Capacitatea organizației de partid din Ateliere de a-i organiza și conduce în luptă pe muncitori s-a vădit cu putere cu prilejul grevei de la 2 februarie, cînd Atelierele Grivița au intrat practic în stăpînire noastră, a muncitorilor. Înalta solidaritate și combativitate a cefeștilor, starea de spirit revoluționară care domnea în rîndurile muncitorilor petroliști din Valea Prahovei și ale altor categorii de muncitori au determinat guvernul să accepte majoritatea revendicărilor.

Sînt cunoscute evenimentele ce au urmat. Prin decretarea la 4 februarie a stării de asediu, prin interzicerea comitetelor de acțiune și a sindicatelor revoluționare și ploaia de arestări, guvernul a eșuat să stăvilească și să înăbușe luptele muncitorești. Dar, în ciuda acestor măsuri drastice, luptele au continuat cu și mai multă tărie. În dimineața zilei de 15 februarie, noi, cei de la Grivița, intrăm din nou în luptă. Ceream eliberarea imediată a celor arestați, recunoașterea comitetului de fabrică, ridicarea stării de asediu, respectarea eucerilor de la 2 februarie.

Am trăit atunci momente de ma-

(Urmare din pag. 1)

devine chiar un act formal, ce figurează doar în scrierile, nefiind susținut printr-o muncă efectivă în cadrul circumscripției, al statului popular.

Competență, spirit practic, consecvență

„Deputatul trebuie să fie preocupat de obținerea randamentului maxim — ne spune tov. GH. BREAZU, deputat în comuna Leordeni, raionul Găești. În acest sens, el trebuie să chibzuiește cu grijă, cu competență, să evite cheltuielile nașionale. Eficiența muncii lui în acest domeniu se măsoară, în primul rînd, prin eficiența rezultatelor economice. Spun această întrucît consider că și în comuna noastră, de exemplu, dacă ar fi existat o mai mare exigență în acest sens, s-ar fi putut realiza economii de circa 40.000 de lei la construcția căminului cultural, care este în curs.”

Asemenea constatări am auzit și în raionul Titu: „Infrumusețarea comunelor a devenit o acțiune mult mai complexă decît înainte, cînd era vorba mai ales de curățenie sau de plantarea florilor și a pomilor. Acum amenajăm drumuri, trebuie să rezolvăm probleme de sistematizare etc.”. E limpede că rezolvarea unor asemenea probleme necesită contribuția unui larg activ, din rîndul căruia nu trebuie să lipsească specialiștii. Asemenea cadre, cum ar fi medici, ingineri, profesori, învățători etc., există astăzi în fiecare comună, iar mulți dintre ei sînt deputați comunali. Dar sînt cazuri — și aici se manifestă anomalia — cînd acestia nu sînt utilizați sau unorii nici măcar consultați în chestiuni în care, prin pregătirea lor, ar fi de un real folos.

Este în primul rînd de datoria sfaturilor populare de a munci astfel încît cadrele de specialitate să-și pună toate cunoștințele în slujba proapriei comunei — fie în activile largie ale sfaturilor populare, fie, dacă sînt deputați, să-și exercite mandatul potrivit legii. Așa cum au subliniat numeroși interlocutori, contribuția intelectualității în ridicarea satelor are o vechie și bogată tradiție în țara noastră și ea trebuie valorificată potrivit condițiilor de azi pentru continua ridicare a gradului de civilizație.

În comune funcționează actualmente, în mod obișnuit, potrivit împrejurărilor locale, 4—5 comisii permanente: consodărire-infrumusețare, buget-finanțe, cultură, sănătate, agrozootehnică și, eventual, comerț-cooperatie. Din păcate însă, așa cum am constatat în cursul investigațiilor noastre, președinții unor sfaturi populare, comitetele executive se bizuie în mică măsură pe aceste comisii, chiar în cazul unor acțiuni a căror rezolvare ar fi cerut o dezba-

tere sau o analiză mai temeinică. Practic, de cele mai multe ori aceste comisii sînt oculte, din care cauză ele au o activitate sporadică, formală. Din cînd în cînd sînt convocate, li se propoză lipsa de activitate, dar comitetele executive nu le îndrumă în mod curent să abordeze problemele esențiale din viața comunei, sau chiar dacă asemenea probleme sînt sesizate și se trec în planurile de muncă, ele rămîn deseori pe hîrtie.

Să ne referim la un caz concret. În cadrul anchelei noastre, vizitînd noul local al magazinului universal din Prodăești, am constatat o seamă de lipsuri serioase. În interiorul magazinului era frig din cauza că s-a omis construirea unei sobe. E drept că există o sobișă de tuci, dar și aici focul e înțreținut cu niște surcele ude. În depozitele de la subsol a pătruns aerul. Băturile destinate bufetului, situate în încăperea de alături a clădirii, sînt păstrate afară, sub streșină. Ce a întrerups comisia de comerț-cooperatie? Nu ne-a venit să credem ochilor, cînd în ultimul plan de muncă anexat la dosar, că această comisie și-a propus, printre „problemele de studiu” (citîm textual): impulsionarea construirii unui

scripțiilor. Sînt deputați, ni s-a spus, care lucrează fără perseverență, mîrgîindu-se, în cel mai bun caz, să așeze în mod pasiv la stăpînire stăutul popular; alții lipsesc nemolivil pină și de la esemenia îndatoriri elementare. E clar că în astfel de cazuri deputatul nu-și îndeplinește obligațiile legale de a fi permanent în mijlocul alegătorilor, de a se interesa de nevoile lor, de a acționa pentru soluționarea propunerilor juste, de a-și supune activitatea, în cadrul unor adunări deschise, criticii cetățenilor.

Să ne referim la faptul că printre candidații propuși pentru apropiatele alegeri nu mai figurează cîțiva dintre deputații vechi. De ce? Ne răspunde tov. RADU TRICA, președintele Sfatului popular al comunei Leordeni, raionul Găești: „O parte dintre ei au plecat din comună, luîndu-și serviciu în alte localități. Pe cînd alții, ca Adrian Constantin, Pavel Barbarie, Gheorghiu Vișinescu, Alexandru Diaconu — sub un motiv sau altul (că sînt ocupați cu munca profesională, că pleacă des în deplasare ori că sînt navetiști etc.) au lipsit din cadrul circumscripției, n-au venit nici la sesiuni”. Tov. GH. LEANCA, de la Sfatul popular raional Găești, s-a referit la cauzele unor atare anomalii: „Mandatul unui deputat este incompatibil cu lipsa de activitate, cu prezența formală. Asemenea lucruri se întîmplă cînd cei care propun candidaturile se orientează întotdeauna către oamenii cei mai potriviți. Cred, de asemenea, că și alegătorii, cînd constată absența sau pasivitatea unor deputați, ar trebui să-i tragă la răspundere, potrivit legii. Dar pentru aceste ar fi nevoie ca, prin in-

Nou peisaj speologic. Secvență din peștera artificială ce va fi deschisă curînd la Muzeul Antipa din Capitală. Foto: R. Costin

Locul deputatului în viața satului socialist

termediul unor acțiuni de popularizare, ei să-și cunoască mai bine drepturile ce le revin în baza dispozițiilor legale, precum și obligațiile deputatului, măsurile sfatului popular. La rîndul lor, sfaturile populare ar trebui să folosească toate prilejurile — discuții directe, adunări ale comisiilor permanente, sesiuni — pentru ca, printre altele, să stimuleze pe deputații inactivi.”

În cursul anchelei noastre, unii cetățeni s-au referit și la deficiențele din activitatea deputaților în cadrul circumscripției. În primul rînd de datoria sfaturilor populare de a munci astfel încît cadrele de specialitate să-și pună toate cunoștințele în slujba proapriei comunei — fie în activile largie ale sfaturilor populare, fie, dacă sînt deputați, să-și exercite mandatul potrivit legii.

Reprezentant activ al intereselor cetățenilor din circumscripție

reclamații sesizări răspunsuri

Cei cîțiva kilometri din gara Craiova pină la uzina „Electroputere” sînt elastici. Miraculoasa întreprindere de transporturi din localitate. Ea reușește să-i întindă în special dimineața între orele 6—7 și după-amiaza între 15—16, cel puțin de 10 ori.

Muncitorii veniți de la Baș, Filiași, Jianca sau Segarcea — cale de 30-40 km — străbat cu autobuzele I.T.C., în tot atîta timp, distanța de la gară pină la uzină. Au cerut normalizarea situației. Întreprinderea de transporturi Craiova trage mai departe de kilometri și de... timpul muncitorilor. Se așteaptă ca sfatul popular orașencesc să-și ia în serios rolul de arbitru.

Dumitru PIELE Filiași

Caselor de bilete ale celor două cinematografe din orașul Tulcea asigură la orice oră din zi o deservire promptă. Dai bani potrivit, primești imediat bilețul. Și pentru ca lucrurile să meargă și mai repede, casierile au renunțat să mai treacă pe biletele date spectacolului numărul rîndului sau al locului ce i-ar reveni spectatorului. „Simplificările” au adus în fața caselor de bilete o ordine desăvîrșit. Nemulțumirile s-au mutat... În sălile de spectacole!

Ing. Corneliu DASCALU

Răspunsul UCECOM pare a fi îndeajuns de clar: stabilizatorul cetățeanului Constantin Grigorevici din Hirliu, str. Alex. Lăpușeanu nr. 1, a fost reparat și reglat pentru funcționarea corectă a televizorului marca „Grigorevici” pe care-l posedă acesta; reparația s-ar fi făcut la cooperativa „Frestarea” din Iași. Cel puțin așa i-a comunicat la 23 noiembrie 1966.

Acum, în luna februarie 1967, lucrurile par nițel schimbate. Constantin Grigorevici ne scrie că stabilizatorul n-a fost niciodată reparat și reglat. Mai mult, tehnicianul electronic Teofil Giosan de la cooperativa amintită i-a expediat o scrisoare ceva mai realistă: li spune omului că stabilizatorul nu poate funcționa la televizorul pe care-l are și se oferă să i-l vîndă și să-i trimită banii prin poștă. Nu a făcut-o însă, nu se ține de cuvînt.

Zace am zis? În magazinele I.C.R.T.I.-ului mai zace 11.000 umeraze de comandă. Valoarea: 38.000 lei bani peștin. Eu aș putea să le cumpăr vreo două umeraze ca să le mai scot din pagubă. Dar ei nu mi pot vinde, pentru că umerazele au fost comandate cu un scop bine gîndit: confecțiile care intră în magazine să nu mai fie șifonate. Să fie transportate cu autobuzele.

Care autobuze? În magazinele I.C.R.T.I.-ului mai zace 11.000 umeraze de comandă. Valoarea: 38.000 lei bani peștin. Eu aș putea să le cumpăr vreo două umeraze ca să le mai scot din pagubă. Dar ei nu mi pot vinde, pentru că umerazele au fost comandate cu un scop bine gîndit: confecțiile care intră în magazine să nu mai fie șifonate. Să fie transportate cu autobuzele.

Constantin Măciucă din comuna Smeură, raionul Rm. Vlcea, ne scrie că vaca sa este ghinionistă. S-a îmbolnăvit tocmal cînd tehnicianul veterinar Grigore Tănăsou i-a decis să refuze orice consultație. O decizie de loc surprinzătoare, deoarece atîtea vite o cunosc pe propria lor piele. Surprinzător este că tehnicianul respectiv nu i s-a refuzat pină acum nicio dată plata salariului.

Noi tipuri de mobilă

Printre noile tipuri de mobilă produse de întreprinderile Ministerului Economiei Forestiere se numără și dormitorul „Ecran”. Garnitura este compusă din cîinci piese furnizite cu nuc și mahon: șifonier cu patru uși, pat pentru două persoane, toaletă modernă cu oglindă rabatabilă, bancetă cu pernă de poliuretanic detașabilă și o măsuță. Linia simplă, modernă a pieselor care îl compun contribuie la crearea unui interior plăcut. Dintre diferitele tipuri de fotolii ce se află în magazinele de specialitate, fotoliul 5 se bucură de apreciere din partea cumpărătorilor pentru calitățile sale: este comod și rezistent.

Omul din 201 s-a uitat la cele 4 autobuze ce la un sandviș cu brînză și a zis: — Dar vîd că sînt distruse, sînt niște reforme. De unde le-ați luat? — De la I.R.T.A. Nu mai aveau ce face cu ele. Și noi ce să facem cu ele?

Fie-i țărîna ușoară

Poestea ce urmează am impresia că a ajuns la urechile dumneavoastră sub formă de glumă. Aflați că n-a fost glumă. Am fost chiar eu martorul întîmplării. S-a petrecut în acceleratul 201. Noaptea. La fiecare sută de kilometri parcurși, călătorul de îngus mîne, un om mîrșat, dar cu vîrstă, își lua valtoarea din portbagaj, o pune pe genunchi, scoate un șerveț, o jîmbă, un pachet de unt și o bucată de brînză de 17,60.

Omul din 201 s-a uitat la cele 4 autobuze ce la un sandviș cu brînză și a zis: — Dar vîd că sînt distruse, sînt niște reforme. De unde le-ați luat? — De la I.R.T.A. Nu mai aveau ce face cu ele. Și noi ce să facem cu ele?

foieleton de Nicuță TĂNASE

— Să călcăm cu ele costumele? — Nu, scoateți băncile din autobuze și le amenajați pentru transportul costumelor. Cumpărați 10-20.000 de umeraze și iați ce simpu e. Costumele fiind transportate pe umeraze de la fabrică la depozit și de la depozit la magazine nu vor mai avea nici măcar o cută. Deci problema șifonării hainelor este rezolvată. Hai să încheiem procesul verbal.

— Să călcăm cu ele costumele? — Nu, scoateți băncile din autobuze și le amenajați pentru transportul costumelor. Cumpărați 10-20.000 de umeraze și iați ce simpu e. Costumele fiind transportate pe umeraze de la fabrică la depozit și de la depozit la magazine nu vor mai avea nici măcar o cută. Deci problema șifonării hainelor este rezolvată. Hai să încheiem procesul verbal.

retel. O zi lucrează, zece și la odihnă pe rampă. Rampă am zis? Icretețul a făcut, cînd a primit cele 4 autobuze, și o rampă. A costat 10.000 de lei. Dar rampa s-a făcut greșit. S-au măsurat dimensiunile cu metrul de cîrmăreț. Pe stîl vechi. S-a făcut altă rampă. Alte 10.000 de lei. Asta e mai durabilă. Dacă se defectează și ultimul autobuz, nr. B 60252, rampa devine soclu. Autobuzul și rampa vor deveni monumente. Placa comemorativă a și fost comandată. Din marmură încrustată cu litere de aur: „Aici zace mitlonul nostru. Fie-i țărîna ușoară!”

Zace am zis? În magazinele I.C.R.T.I.-ului mai zace 11.000 umeraze de comandă. Valoarea: 38.000 lei bani peștin. Eu aș putea să le cumpăr vreo două umeraze ca să le mai scot din pagubă. Dar ei nu mi pot vinde, pentru că umerazele au fost comandate cu un scop bine gîndit: confecțiile care intră în magazine să nu mai fie șifonate. Să fie transportate cu autobuzele.

Care autobuze? În magazinele I.C.R.T.I.-ului mai zace 11.000 umeraze de comandă. Valoarea: 38.000 lei bani peștin. Eu aș putea să le cumpăr vreo două umeraze ca să le mai scot din pagubă. Dar ei nu mi pot vinde, pentru că umerazele au fost comandate cu un scop bine gîndit: confecțiile care intră în magazine să nu mai fie șifonate. Să fie transportate cu autobuzele.

Constantin Măciucă din comuna Smeură, raionul Rm. Vlcea, ne scrie că vaca sa este ghinionistă. S-a îmbolnăvit tocmal cînd tehnicianul veterinar Grigore Tănăsou i-a decis să refuze orice consultație. O decizie de loc surprinzătoare, deoarece atîtea vite o cunosc pe propria lor piele. Surprinzător este că tehnicianul respectiv nu i s-a refuzat pină acum nicio dată plata salariului.

pagina economică

EXTINDEREA APLICĂȚIILOR CALCULATORULUI ELECTRONIC LA COMBINATUL SIDERURGIC HUNEDOARA

La Combinatul siderurgic Hunedoara se largesc aplicațiile calculatorului electronic în organizarea științifică a producției. După conectarea calculatorului la forfecă rotativă a laminării de semifabricate, optimizarea tăierii, tagelor, s-a sădit ca o creștere a producției de laminat cu circa 5.000 tone anual. În prezent s-a trecut la experimentarea calculatorului în controlul disciplinei contractuale, la producția de laminat. Cu ajutorul lui se urmărește zilnic realizarea cantității, calității și pe sortimente a prevederilor contractuale față de sutele de beneficiari. În acest fel, se asigură o informare operativă și precisă, care permite cadrelor tehnico-economice să dirijeze în mod științific procesul de laminare și livrare.

Se fac pregătiri pentru extinderea utilizării calculatorului electronic și în alte sectoare ale combinatului hunedorean.

(Agerpres)

Uzinele „Electroputer”-Craiova, în execuție un nou lot de generatori.
Foto: Gh. Vlădii

„EXAMENUL” PRIMEI TURBINE CU ABURI DE 12 MW

La Uzina constructoare de mașini din Reșița au fost terminate probele tehnologice de funcționare pe stand ale primei turbine cu aburi de 12 MW, executată în întregime după proiect propriu și destinată echipării centralei electrice a Combinatului de hirtle și celuloză de la Suceava. Examenul la care a fost supusă turbina a arătat că toți parametrii ei funcționali sînt superiori celor prevăzuți inițial. Treptățiile — măsurate în microni — au fost cu mult sub limita admisă, iar zgomotele mecanice aproape imperceptibile. Aceste performanțe de precizie se datoresc soluțiilor tehnice aplicate în construcția turbinei.

După terminarea verificărilor tehnice de funcționare, turbina și celelalte subsanșanșe și piese necesare montajului au fost livrate beneficiarului.

(Agerpres)

EXIGENȚĂ, RESPONSABILITATE ȘI ÎNȚELEPCIUNE COLECTIVĂ

Locuitorii comunei Feldioara din regiunea Brașov își amintesc cu bucurie de o zi din primăvara anului 1965, cînd cooperativa lor agricolă a fost decorată cu Ordinul Muncii clasa I. Răspundătoare pentru terenuri și muncă depuse de-a lungul unui drum nu întotdeauna neted, parcurs într-un deceniu și jumătate de existență. Recoltele mari la hectar, sectorul zootehnic dezvoltat, veniturile sporite din toate ramurile de producție sînt un rezultat al faptului că țărani din Feldioara se simt în cooperativă ca în propria lor casă, ca adevărați stăpîni, părtași la tot ce se realizează. Fiecare acțiune ce se întreprinde are la bază inteligența multor minți și se desfășoară prin munca tuturor.

Președintele cooperativei, tov. Gheorghe Conțințiu, se consultă cu oamenii, le ascultă părerea cu răbdare, cu încredere. De aproape zece ani de cînd îndeplinește funcția de președinte, el a încurajat crearea unor astfel de climat incit fiecare cooperativist să aibă sentimentul puternic al drepturilor și responsabilităților lui, să participe activ la rezolvarea treburilor obștești. Gheorghe Căteanu, secretarul comitetului de partid, ceilalți membri ai comitetului și întreaga organizație de partid stimulează inițiativele creatoare, precum și dezvoltarea cu curaj a deficiențelor, veghează la aplicarea principiilor democratice cooperatiste. Edificatoarele în această privință este măsura în care a crescut în ultimii ani rolul adunării generale în viața cooperativei.

Discuțiile în adunarea generală a unei probleme principale din viața cooperativei, ca de pildă conținutul planului anual de producție, încheierea contractelor de valorificare a produselor, investiții și altele a devenit la Feldioara un obicei, o școală în care oamenii participă, după activ la dezbateri, a dobind hotărîri chibzuite și eficiente, învăț neconștient, pătrund mai adînc în amănuntele unor probleme de producție, găsindu-le cele mai potrivite

soluții. În aceste adunări generale propunerile valoroase sînt îmbrățișate cu entuziasm, conținutul lor este îmbogățit.

În vara anului 1965 au avut loc mai multe discuții despre îmbunătățirea unor terenuri sărace. Parcelele mai rodnice erau puține. Trebuiau cistigate noi suprafețe în circuitul agricol. Într-o sedință de consiliu, inginerul agronom Dumitru Vișa a propus ca pe terenurile de la punctul numit „Peri” să fie aplicate amendamente calcaroase după ce în prealabil întocmise o hartă a solurilor pe baza rezultatelor trimise de la laboratorul regional de a-

tribuna experienței înaintate

grochimie. Consiliul a adoptat propunerea și a supus-o discuției membrilor cooperativei. În adunarea generală, cooperativarii nu numai că au votat pentru, dar unii au venit cu noi propuneri, au arătat că astfel de pămînturi care pot fi făcute mai fertile există la „Cărmăndărie” și la „Stejarul Trăsni”. Ca urmare a lucrărilor de îmbunătățiri funciare, în 1966 de pe terenurile de la „Peri” și „Cărmăndărie”, felioanul a recoltat peste 20.000 kg sfeclă de zahăr la hectar.

Prin filtrul dezbaterilor ce au loc în adunarea generală nu pot fi trecute, firește, toate problemele ce-i frămîntă pe membrii cooperativei. Între două adunări, consiliul de conducere, acționînd ca un organ colectiv, rezolvă o serie de treburi gospodărești privind dezvoltarea economică și întărirea organizatorică a cooperativei. Lunar, consiliul discută cele mai interesante propuneri venite de la cooperativarii și, după o exigență selectivă, le supune, pe cele reținute, dezbaterilor în adunarea generală.

La una din aceste sesiuni de consiliu, Ion Ciucu a dat o idee care a sus-

ținut îndelungi discuții: dealurile și rîpele ce mărginesc satul, pămînturi neproductive, să fie curățate de mărăcini, terasate, apoi plantate cu pomi fructiferi. Apreciați astfel, propunerea lui Ciucu n-ar părea deloc îndrăznească și nici inedită. Dar faptul relatat s-a petrecut în urmă cu zece ani, cînd pe plan regional nu se puseseră încă problema valorificării unor pămînturi sterpe. Însuși de consiliu, aprobat apoi de adunarea generală, ideea terasării „rîpelor lui Ciucu” a început a fi tradusă în viață, chiar în zilele următoare. În cîțiva ani, livezile au cuprins pantele sărace ale dealurilor pe mai bine de 30 de hectare.

Ideea valoroasă, ca aceea a creării teraselor, născute inițial în mințile unor oameni au găsit întotdeauna la consiliul de conducere un cadru organizat, receptiv, fiind fructificate din plin.

În fiecare seară membrii consiliului de conducere se întînesc la sediul cooperativei și împreună cu brigadierii analizează felul în care s-au rezolvat treburile curente, fac planul de bătaie pentru a doua zi. „Operativa” a devenit o practică cotidiană. La prima „operativă” din 1967, ce a avut loc imediat după Anul nou, s-a verificat stadiul în care se află pregătirea adunării generale pentru analiza muncii pe 1966 și dezbaterii planului de producție pe acest an. Discuțiile au fost și de astădată concrete. Cooperativarii s-au convins o dată în plus că viața merge înainte în ritm trepidant și că trebuie să-ți potrivești mereu pasul acestui ritm. Proiectul planului de producție pe 1967 — pe care cu luni în urmă îl concepușeră în colectiv și care li se părea că e complet — acum li găseau susceptibile de îmbunătățiri. În cuvîntarea rostită de tovarășul Nicolae Ceaușescu la Plenara C.C. al P.C.R. din 21-23 decembrie 1966, cooperativarii au găsit parafraze care se potriveau de minune situației din cooperativa lor. Proiectul planului de producție pe 1967, așa cum fusese întoc-

mit inițial, nu prevedea o serie de lucrări de îmbunătățiri funciare urgente, imperios necesare pentru ridicarea potențialului de producție al solului, pentru sporirea producției agricole. Era vorba în primul rînd despre lucrările hidroameliorative pentru înălțarea bălțiișii apei la locul numit Vîlcănița. Aici, în urma ploilor din vara anului trecut, au fost inundate peste 100 ha cu sfeclă. Asemenea neajuns putea fi înlăturat cu investiții minime din partea cooperativei.

„Trebuie să trecem în planul de producție lucrările de îmbunătățiri funciare pe 100 ha la Vîlcănița, a spus inginerul agronom Vișa. Și mai ales să începem lucrările în primele zile de primăvară”.

Tot cu prilejul acestor „operative” au fost criticate unele paragrafe ale hărții de seamă ce urma a fi pusă în discuția adunării generale.

„Mi se pare că sîntem cam îngăduitori cu propriile noastre lipsuri, a spus Gh. Căteanu. Noi arătăm în darea de seamă că planul la arătăm de toamnă nu e fost îndeplinit decît în luna ianuarie. Nu pomenim însă nici un cuvînt despre modul cum s-a lucrat. Cred că e mai corect din partea noastră să arătăm deschis, ca o lipsă a noastră, că în toamnă am întîrziat mult recoltatul cartofilor și al sfeclii de zahăr, eliberînd abia la sfîrșitul lui noiembrie terenul pentru arături”. Acest punct de vedere a fost înșuși de toți. S-a hotărît refacerea hărții de seamă, sublinindu-se deficiențele, arătîndu-se cine se face vinovat și măsurile ce trebuie luate pentru înlăturarea lipsurilor.

S-au discutat apoi cifrele planului de producție și ale planului de perspectivă ce urmau să fie propuse dezbaterii adunării generale. Important este nu numai faptul că fiecare cooperativist cunoaște sursele veniturilor, ci și că oamenii socotesc gospodărește, împreună, cum e mai bine să procedeze, ca avuția obștească să sporească mai repede.

Gh. JANGOCIU

Linia de profile indoite / tablă a uzinei metalurgice din Iași
Foto: Agerpres

OBEZITATEA TEHNICĂ provoacă și consum dar și risipă mare

În nomenclatorul produselor ce se fabrică la uzina „Tehnofrig” din Cluj există unele agregate a căror concepție și realizare nu asigură o utilizare rațională, economică a metalului, avînd greutatea propriei mai mari decît ale unor produse similare realizate în străinătate. Așa, bunăoară, compresorele de 150.000 și de 200.000 kilocalorii pe oră sînt mai grele cu 350 și, respectiv, cu 500 kg decît cele fabricate în alte țări. Dar acestea nu sînt singurele. Calculele arată că dacă agregatele frigorifice mici ce se produc în uzină ar avea o greutate identică cu cele ale unor firme din R. F. a Germaniei, s-ar putea fabrica anual în plus, din aceeași cantitate de metal, circa 300 de agregate de 850 kilocalorii.

Cum se explică această situație? Ait agregatele frigorifice, cit și alte utilaje pentru industria alimentară care se produc aici au contractat această boală a „obezității” încă de la naștere. Ele au fost proiectate cu lărgime și, desi au trecut cîțiva ani de cînd au fost introduse în fabricație, s-a făcut prea puțin pentru creșterea randamentului și reducerea greutății lor. Abia în anul trecut au fost proiectate trei agregate mai mici, aflate acum în probe de andurată, la care greutatea va scădea cu 20-30% pe fiecare, rezultînd astfel o importantă economie de metal; în același timp, cele trei produse au fost modernizate, fiind ridicate la nivelul celor similare de pe piața externă.

E adevărat, conducerea uzinei a

stabilit pentru acest an un plan mai larg de re proiectare și modernizare a o serie de produse. Se preconizează că, prin re proiectare, să se reducă cu 15-25 la sută greutatea agregatelor de frig de 10.000, 20.000 și 40.000 kilocalorii și, concomitent, să se mărească turările acestora. Planul prevede că la produsele modernizate se vor aplica automatizări, piese tipizate din metal și material plastic, iar în cadrul asimilărilor noi se va ține seama de cele mai avantajoase modele de referință. Totodată, se vor re proiecta 12 tipuri de compresoare, formînd trei grupe de agregate cu elemente identice (piston, bielă, supape etc.). Este vorba, deci, de un plan cuprinzător, dar, după cum apreciază ing. Zeno Mitron, directorul întreprinderii, dacă direcția generală de resort din Ministerul Industriei Construcțiilor de Mașini nu va aproba măsurile preconizate de uzină pentru angajarea de noi proiectanți, fie și prin cumul, inițiativa riscă să fie compromisă cel puțin parțial. O analiză mai atentă arată însă că multe din prevederile planului amintit ar putea fi rezolvate și printr-o mai bună organizare a activității de concepție, dat fiind numărul mare de specialiști de care dispune uzina.

Desigur, re proiectarea produselor uzinei la greutatea propriei mai reduse și modernizarea acestora nu reprezintă singura cale de economisire a metalului. Diferite agregate ce se fabrică aici sînt — după cum bine se exprima un

folosite pe scară cît mai largă, să revadă planurile de proiectare pentru a încheia încă în acest an acțiunea de tipizare a principalelor obiecte de investiții, care au frecvența mai mare de aplicare. A devenit, totodată, oportun ca Ministerul Industriei Construcțiilor să analizeze cererile beneficiarilor și să ia fără întîrzieră măsuri pentru dezvoltarea capacității de producție de elemente fabricate tipizate. Pentru a face față volumului tot mai mare de structuri prefabricate, ca urmare a restrîngerii construcțiilor metalice, ar trebui ca și alte ministere și sfaturi populare să treacă la producția, în condiții economice, a unor elemente tipizate. În viitor, organele de avizare ale C.S.C.A.S. nu vor mai admite soluții unicate în cazul unde se pot utiliza soluții tipizate.

În cuvîntul multor participanți la recenta consfătuire consacrată activității de proiectare în domeniul construcțiilor, au fost exprimate numeroase angajamente ale institutelor de proiectare și ale ministerelor tutelar de investiții, în vederea lărgirii substanțiale a activității de tipizare și extinderii sferei de utilizare a proiectelor tip. Se așteaptă ca aceste angajamente să devină fapte cît mai curînd. În ce ne privește Comitetul de Stat pentru Construcții, Arhitectură și Sistemare, care are sarcina de a coordona activitatea de tipizare, va lua măsuri pentru scurtarea perioadelor de elaborare, experimentare, însușire și punere în aplicare a proiectelor și secțiunilor tip, dovedind în acest domeniu mai multă perseverență și exigență decît pînă acum. Prin eforturi comune cu toate institutele de proiectare și ministerele putem fructifica din plin multiplele avantaje tehnice și economice pe care le oferă tipizarea construcțiilor industriale.

grup de muncitori — în situația înșului obez, care nu numai că mănînca peste măsură, dar și înșosește foarte mult. Cînd spunem aceasta, ne referim la utilizarea în fabricație a unor materiale cu dimensiuni mai mari decît cele prescripșii, îndeosebi, la cantitățile mari de piese ce se rebutază în această întreprindere, mai ales la turnătorie.

Ca să ne dăm seama ce risipă mare de metal generează rebuturile, ne vom folosi de cîteva cifre concludente. În anul trecut, din 1.484 tone de piese din fontă turnate s-au rebutat 158 tone, iar din 114 tone de piese de neferose — 8,8 tone. Era de așteptat să se tragă toate concluziile din această situație și rebutul să scadă în anul în curs. Dar revirimentul nu s-a produs. În luna ianuarie, din cele 122 tone de piese turnate au fost rebutate 15 tone. De altfel, aici s-a încetănit „teoria” că fără rebut nu se poate lucra, învoindu-se justificarea că... piesele necesare agregatelor frigorifice sînt supuse la probe mari de presiune. Sub paravanul acestei justificări se înșosește cantități mari de metal. Bunăoară, în ianuarie s-au turnat 49 cilindri, din care doar 30 au fost buni, fiecare avînd greutatea de 184 kg.

Pondere ridicată a rebuturilor se menține din cu totul alte cauze. Sub pretext că peste cîțiva ani va începe construcția unei turnătorii moderne, care să deservască toate întreprinderile din orăș, așit conducerea întreprinderii, cit și forul tutelar se împacă cu metode de lucru rudimentare, meșteșugărești, care se folosesc în turnătoria uzinei. Poarte puține operații sînt mecanizate. O instalație de sablaj, soșită de mai bine de două luni, nu a fost dată încă în funcțiune.

Este pur și simplu surprinzător să constatăm cît de slabă este la turnătoria preocuparea pentru gospodărirea metalului. Ing. Nicolae Moritz, tehnologul secției, ne spune: „La noi nu s-a pus la punct o normare strictă, științifică a consumului de materii prime și materiale, din care să rezulte cît trebuie consumat pentru realizarea cutărei sau cutărei piese. Consumurile sînt cunoscute tirziu și global, după ce se încheie situația contabilă. De neamănuț, oare ori am cerut să se întroducă fișe limită de consum la materiale. Tehnologul-șef este de acord, inginerul-șef al secției nu are de asemenea, numai că nu se întreprinde nimic. Credem că piese de tehnolog explică, cel puțin în parte, de ce la turnătorie rebutul, risipa de materiale au devenit boli cronice.

Nici alte robinete prin care se mai înșosește metal în uzină nu sînt, cum s-ar spune, bine etanșate. La piesele forjate se lasă de multe ori adăosuri inutile pentru pierderea metalului la croșul tablei, iar în sectorul de prelucrare — piesele rebutate nu sînt rare. Interesant de urmărit este însă faptul că, desi procentul de rebut este mare, mai ales la turnătorie, că se pierde metal prin așchiere, datorită supra-dimensionărilor etc., consumurile specifice normate de materiale nu apar depășite decît foarte puține sortimente. Ba, dimpotrivă, în anul trecut s-au realizat și economii.

Explicarea constă, după părerea noastră, în lărgimea cu care au fost normate unele consumuri în uzină — fiind vorba în multe cazuri de unicate și serii mici — și care au fost aprobate de forul tutelar. Tehnologul-șef al uzinei, ing. Alexandru Hoef, susține că normele de consum sînt judicioș stabilite. Dar atunci de unde s-a predat la I.C.M. cantități așa de mari de metal rebutat, fără să fie „alterate” normele de consum? Credem că o restudiere și o reșezare a acestor consumuri pe baze științifice ar duce, de bună seamă, la concluzii interesante, ar permite să fie descoperite importante căi de economisire a metalului și a altor materiale. De altfel, conducerea uzinei și-a propus să facă acest lucru, dar nimeni la un număr mic de sortimente. Este însă de dorit ca direcția generală din ministerul de resort să impulsioneze această acțiune, pentru ca normarea consumurilor de materiale în uzină să fie într-adevăr așezată pe baze tehnico-științifice.

La „Tehnofrig” mai există un canal prin care se scurge mult metal. Despre ce este vorba? Mai bine de un sfert din producția uzinei îl constituie piesele ce se prelucurează aici pentru excavatoarele, în cadrul planului de colaborare cu uzina „Progresul” din Brăila. În hala de prelucrare mecanice pot vedea gramezi de tamburi, roți dințate grele care, după prelucrare, se reducă ca greutate cu 10-30 la sută. La circa 90 la sută din tamburii pentru reductori trebuie făcute remedieri prin sudură pentru a umple găurile provocate de incluziuni și alte defecte; din această cauză, consumul normat de electrozi pe fiecare reductor a crescut de la 3 kg la 6-7 kg. În aplicarea planului de re proiectare și modernizare a unor produse, dar mai ales în ce privește lichidarea neîntîrziată a ponderii mari a rebuturilor și găsirea unor noi modalități de reducere a consumului de metal — uzina trebuie să se buture de un sprijin mai energetic din partea direcției generale de resort din minister. O intervenție hotărîită se cere și din partea organizației de proiectare și execuție, care trebuie să dezvolte la întregul colectiv o atitudine de intoleranță față de orice tendință de risipă și neglijență în consumarea metalului.

Alex. MUREȘAN
correspondentul „Scinție”

Pe calea tipizării construcțiilor industriale

de proiectare — aceasta constituind o sarcină importantă ce revine uzinei C.S.C.A.S. ca organ care are un rol important în îndrumarea activității de proiectare și de construcții în țara noastră.

În afara neajunsurilor din activitatea de proiectare, arătate mai înainte, s-au ivit însă și deficiențe în confecționarea și experimentarea unor prototipuri de elemente prefabricate. Astfel, în cazul noulor tipuri îmbunătățite de elemente prefabricate pentru hale industriale, unele prototipuri experimentale au fost livrate cu întîrzieră de pînă la 8 luni de către fabricile de prefabricate aparținînd Ministerului Industriei Construcțiilor, ceea ce a atras după sine și întîrzieri corespunzătoare în definitivarea proiectelor respective.

Dar nu numai atît. Direcția ge-

nerală de prefabricate din M.I.C. nu a asigurat încă producția curentă a elementelor prefabricate pentru noile secțiuni tip de hale industriale, producție care ar fi trebuit să înceapă în primul trimestru al anului 1966. Consecințele? Activitatea de proiectare și de realizare a investițiilor din anul trecut a avut de suferit; la unele proiecte de investiții la care

tatea de către Direcția generală a prefabricatelor din Ministerul Industriei Construcțiilor.

Planul de tipizare pe 1967 reflectă în general o lărgire a domeniului de aplicare a tipizării prin noi soluții constructive, care urmăresc o mai înaltă eficiență, reducerea consumului de oțel, creșterea gradului de industrializare și scurtarea duratei de execuție a lu-

crărilor. Spun în general, deoarece acest lucru nu se constată la toate institutele și ministerele. Deși în industria ușoară, alimentară și alte ramuri urmează să se realizeze un volum mult sporit de investiții, institutele de specialitate nu au acceptat sarcini de proiectare tip în acest an. Se repetă binecunoscuta afirmație: „Sîntem prea încărcăți cu proiecte de investiții și nu avem capacitate disponibilă pentru proiecte tip”. Dar nu cumva această încărcare excesivă se datorește și lipsei de proiecte tip? Nu cumva folosirea rațională a capacităților institutelor este în funcție și de utilizarea largă a obiectelor, elementelor și detaliilor tip?

Din cele arătate, se desprinde necesitatea ca ministerele și institutele să ia măsuri hotărîte pentru ca proiectele tip existente să fie

Zaharia STANCU

Nu m-a preocupat până acum și cred că nu mă va preocupa nici pe viitor un singur tip social. Viața a fost dintotdeauna complexă, cu aspecte umane multiple, cu tipuri diferite. Dezvoltarea societății noastre socialiste accentuează această complexitate și îi dă un sens cu totul nou. Una a fost lumea pe care m-am străduțit să o înțeleg în cele câteva volume din ciclul „DESCULT” pe care le-am publicat (Descult, Florile Pământului, Dulăii, Jozul cu moartea, Pădurea nebună) și alta aceea din „Rădăcinile sint amare”. Aceste lumi mi-au cerut însă să educ în fața cititorilor numărate personaje, luate din întreaga societate a vremii. Am socotit că numai în felul acesta pot să redau viața plină de contraste și contradicții, de durată și bucurie, de frumusețe și urzenie, de dezamăgire și speranță.

Planurile mele de viitor? Până la completarea ciclului „DESCULT”, poate, încheierea romanului „Rădăcinile sint amare”, și pentru viitorul apropiat, publicarea unui volum de „Confesiuni” — al cărui prim capitol a apărut chiar în paginile acestui ziar. Am pe masa mea de lucru un vast roman al cooperativizării a-

mă determină în clipa de față să nu mai am o preerență marcată pentru un anumit tip social. Condițiile exterioare se îmbină fără indoaială și cu o anumită evoluție artistică personală. Ceea ce mă interesează tot mai mult e omul, indiferent de categoria în care se încadrează. Nu un om abstract, ci omul timpului și preocupărilor noastre. Dorința ar fi ca oarecând, indiferent de locul lui în mozaicul social, să se recunoască măcar parțial în literatura mea.

Ion LĂNCRĂNȚAN

Amințeam într-un articol de drum străbătut în ultimii douăzeci de ani de către un revoluționar român, de către un om care a crescut și s-a maturizat în această perioadă grea și frumoasă, devenind mai complex, pierzând câte ceva și câștigând altceva, apropiindu-se uneori de ceea ce numim noi esență umană — de omenie și de demnitate — depășindu-se alteori, trăind, într-un cuvânt, epoca, clădind-o, punând în edificii ei sudoare și sînge și cite un simbul miraculos de încredere în om și în forța sa

șiuită care duce cu ea pînă în clipa din urmă o înfățișare reținută dar adică — alții intră în scenă „direct” din viață. În fundal va exista o fabrică, o uzină mare, crescută din dărâmurile altele, peste care a trecut vălul de foc al bombardamentelor. Și un șantier se zărește undeva pe care va lucra un timp și eroul nostru, va înflori în plin cîmp o uzină modernă, înălțată parca în lumină. În sfîrșit, se întrevăd și se văd, aievea, multe împrejurări, scene întregi. Pe urmă, însă, se tulbură toate, fug, se pierd. Asta pentru că mai există și semne de întrebare, nedumeriri și frământări. Omul acesta — eroul în vremea celui de-al doilea război mondial. Mai precis: trebuie să descriu ceea ce am văzut de intelectualitatea provenită din popor, din această generație. Firește, scrierea ca și cum dintr-o dată am devenit un om care a crescut și s-a maturizat în această perioadă grea și frumoasă, devenind mai complex, pierzând câte ceva și câștigând altceva, apropiindu-se uneori de ceea ce numim noi esență umană — de omenie și de demnitate — depășindu-se alteori, trăind, într-un cuvânt, epoca, clădind-o, punând în edificii ei sudoare și sînge și cite un simbul miraculos de încredere în om și în forța sa

dintre cei ce o alcătuiesc, este dintre cele ce conțenează citi sute de ani de experiență de viață, iar la toate acestea se mai adaugă și un factor de ordin subiectiv: se vede treaba că omul nu poate trece granița ce desparte tineretea de vîrstă bărbășie fără a face un scurt popas. Fără a arunca, pentru înflăcărea în viață, o privire înapoi, spre a lua în seamă bagajul cu care a ajuns pînă acolo, bagaj cu care își va continua drumul. Iar această fugă lăure în seamă, chiar dacă nu se face altă de înțelepție și cu afla calm, ca cea de mai tirziu, totuși are un greutate din ea. Are ceva din ceea care se va face la bătrînețe... Toate acestea, la un loc, au zămislit în inima mea tema unui roman. Trebuie să descriu, mi-am zis, drumul urmat de generația care a deschis ochii înțelegerii în vremea celui de-al doilea război mondial. Mai precis: trebuie să descriu ceea ce am văzut de intelectualitatea provenită din popor, din această generație. Firește, scrierea ca și cum dintr-o dată am devenit un om care a crescut și s-a maturizat în această perioadă grea și frumoasă, devenind mai complex, pierzând câte ceva și câștigând altceva, apropiindu-se uneori de ceea ce numim noi esență umană — de omenie și de demnitate — depășindu-se alteori, trăind, într-un cuvânt, epoca, clădind-o, punând în edificii ei sudoare și sînge și cite un simbul miraculos de încredere în om și în forța sa

Al. MIRODAN

Tipul social care mă preocupă este omul inteligent, care alege contactul cu agresivității vieții, care știe să răspundă, într-o împrejurare sau alta, într-un chip sau altul, prin hotărîre ce se întrupează în acte. Omul se află necontenit în situația de a alege, ca și cum ar circula pe un drum cîștigător, din kilometru în kilometru, cu incrușcări, devieri sau deschideri multilaterale. Săgeții indicatoroarea oferă mai multe posibilități: încotro te îndrepti.

Situația de a alege nu este acută doar în momentele mari ale vieții: orientarea socială, profesională, tema lucrării cereia îi închini strădania, dragostea, și, dacă cercetezi lucrurile mai îndeaproape, și în momentele „mici”, desemnind cotidianul. Să strag atenția colegului meu că... sau mai bine să-mi văd de treabă? și iau cuvîntul în chestiune cutere sau să fac; să accept propunerea X ori s-o refuz;

sînt nevoit să fac o confidență — lucru îngăduit, de înțeles și chiar necesar „în sine”, dar fatalmente imprudent cînd e vorba de un proiect literar și încă de un urmas. Este vorba de un roman mai amplu, cu o largă desfășurare în timp, din care am scris peste 200 de pagini și l-am părăsit acum patru ani în urma dificultăților ivite de ordin compozițional, speriat pur și simplu de vastitatea materialului epic ce-mi apărea, la acea dată, de nestăpînit artistic. Într-un timp am definitivat și predat Editurii pentru literatură romanul „Ingerii biciului”, dar obsesia cărții întrerupea nu m-a părăsit. Dimpotrivă, cu cit înaintea în redactarea „Ingerilor”, romanul celuilui se asernea de la sine; realitatea brută și autentică povestită de personaje vii (din viață) — căci romanul urmărește în toate articulele și etapele nodale istorice unei familii contemporane, coborînd, prin treptele ei genealogice, pînă la rădăcinile pierdute în timp ale neamului — se împletește polifonic cu ficțiunea, planurile, unghiurile de „filmare”, disociindu-se și fixîndu-se de la sine într-un torent capricios, sinuos. Firește, găsirea unei „formule” nu elimină celelalte dificultăți: legătura, condiționarea logică și dialectică în timp a „povestitorilor” alt de dispartele, cu semnificații social-istorice atît de diferite, urmînd apariția și dispariția „de pe scenă” a mai multor generații de bărbați și femei — din stîlul același familii sau provenite prin alianță — alt de diferite ca tipologie, temperament, ca ambianță socială — pentru că în timp, istoric, familia aceasta — ca de altfel toate familiile — nu sînt închisate în același perimetru. Inițial fărâșescă get-baget, ea percurge în timp alte spații geografice și spirituale (războaie, mișcări sociale, migrații către ores, către munca industrială și intelectuală), trăind în efruzii prefacerii profunde care au loc imediat după 23 August 1944 și pînă în zilele noastre. Istoria mare, cu toate ambianța și complexitatea ei, se va răsfîrte în destulul particular al membrilor acestei familii, fiecare urcînd o traiectorie unică, singulară, dar toți laolaltă trăind istoria și ducînd-o mai departe. De fapt ea însăși, această familie, e un simbol dacă vreți, pînă în cele mai fine și ascuse alcătuirii ale ei al istoriei în mișcare. Ideea de a plasa în centrul cărții, ca o cheie de boltă, tipologia unui scriitor, a unui romancier de vîrstă generației mele, pe deplin matur, aducînd cu sine experiența generației lui născuț lucid, social și politic, o dată cu actul de la 23 August — mi-a venit scruțind îndeaproape și meditînd asupra condiției și psihologiei muncii de creație altă a mea cit și a colegilor și prietenilor mai apropiați, scriitorii și plasticienii. Dincolo de particularitățile lui biografice — romancierul, eroul meu care începe acest roman — constată și pornește la elaborarea unui astfel de opere dîndu-și seama că, de fapt, la a cincea sau a șasea carte apărută sub semnătura sa — și care, paradoxal au fost apreciate de critică — de fapt, fundamental, angajînd talentul și întregă sa ființă, n-a scris pînă în acel moment o asemenea carte. O dată stabilit acest punct de plecare, dintr-o dorință nu de narcisism, ci de cunoaștere în profunzime a ființei umane, eroul cărții ajunge, deiermat de aceeași dorință la fel de fîrăscă, să restabilească, după un număr de ani, legăturile cu cei mai apropiați oameni care i-au urmărit evoluția, să recomponă tocmai tabloul propriu lui familiei de care vorbeam.

teatre

- Teatrul de Operă și Balet: **BĂRBIERUL DIN SEVILLA** — 19,30.
- Teatrul de stat de operă: **SECRETUL LUI MARCO POLO** — 19,30.
- Teatrul Național „L. Caragiale” (sala Comediei): **OAMENII ȘI OĂRECI** — 19, (sala Studio): **DINU PĂTRICĂ** — 19,30.
- Teatrul de Comedie: **CAPUL DE RĂTOI** — 20.
- Teatrul „Lucia Sturdza Bulandra” (sala din Bd. Șchiu Măgureanu nr. 1): **FII CUMINTE, CRISTOFOR** — 19,30, (sala din str. Al. Șahia nr. 76 A): **CANDIDA** — 19,30.
- Teatrul „C. I. Nottara” (sala Magheru): **PATIMI** — 19,30, (sala Studio): **SONET PENTRU O FAPUSĂ** — 20.
- Teatrul Mic: **HANUL DE LA RĂSCRUCI** — 19,30.
- Teatrul „Ion Creangă”: **LUCEAFĂRUL DINȘERE ZIUĂ** — 19,30.
- Teatrul evreiesc de stat: **SE CAUTĂ UN GNERERE** — 20.
- Teatrul „Tăndărică” (sala din Calea Victoriei): **IARMAROCUL PITICULUI CLIP** — 17, (sala Palatului Pioneerilor): **POVESTEA FOCSULUI** — 17.
- Teatrul satirico-muzical „C. Tănase” (sala Savoy): **PARADA REVISTEI** — 19,30, (sala Victoriei): **COLIBRI MUSIC-HALL** — 19,30.
- Circuit de stat: **INTERNĂTIONAL '87** — 19,30.

cinema

- **DACU** — cinemascope: **PATRIA** — 9; 14,30; 19, 16,30; 19; 21,15.
- **OLGINDA CU DOUĂ FETE**: **REPUBLICA** — 8,30; 11,45; 14; 16,30; 18,45; 21,15; **CAPITOL** — 8,45; 11,30; 14; 16,30; 18; 21; **GRIVITA** — 9; 11,15; 13,30; 15,30; 18; 20,30 (la toate completarea Ritmuri și Imagini); **TOMIS** (completare Poveste pe un metru pătrat) — 8; 11,15; 13,30; 16.
- **UN MARTOR ÎN ORĂȘ**: **BUZUȘTEȘTI** — 9; 11,15; 13,30; 15,30; 18,45; 21; **EXCELSIOR** — 9,30; 11,45; 14; 16,15; 18,30; 20,45 (la ambele completarea Poveste pe un metru pătrat); **ARTA** (completare A 6-a sesiune a Marii Adunări Naționale) — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30; **MELODIA** (completare Pentru că în timp, istoric, familia aceasta — ca de altfel toate familiile — nu sînt închisate în același perimetru. Inițial fărâșescă get-baget, ea percurge în timp alte spații geografice și spirituale (războaie, mișcări sociale, migrații către ores, către munca industrială și intelectuală), trăind în efruzii prefacerii profunde care au loc imediat după 23 August 1944 și pînă în zilele noastre. Istoria mare, cu toate ambianța și complexitatea ei, se va răsfîrte în destulul particular al membrilor acestei familii, fiecare urcînd o traiectorie unică, singulară, dar toți laolaltă trăind istoria și ducînd-o mai departe. De fapt ea însăși, această familie, e un simbol dacă vreți, pînă în cele mai fine și ascuse alcătuirii ale ei al istoriei în mișcare. Ideea de a plasa în centrul cărții, ca o cheie de boltă, tipologia unui scriitor, a unui romancier de vîrstă generației mele, pe deplin matur, aducînd cu sine experiența generației lui născuț lucid, social și politic, o dată cu actul de la 23 August — mi-a venit scruțind îndeaproape și meditînd asupra condiției și psihologiei muncii de creație altă a mea cit și a colegilor și prietenilor mai apropiați, scriitorii și plasticienii. Dincolo de particularitățile lui biografice — romancierul, eroul meu care începe acest roman — constată și pornește la elaborarea unui astfel de opere dîndu-și seama că, de fapt, la a cincea sau a șasea carte apărută sub semnătura sa — și care, paradoxal au fost apreciate de critică — de fapt, fundamental, angajînd talentul și întregă sa ființă, n-a scris pînă în acel moment o asemenea carte. O dată stabilit acest punct de plecare, dintr-o dorință nu de narcisism, ci de cunoaștere în profunzime a ființei umane, eroul cărții ajunge, deiermat de aceeași dorință la fel de fîrăscă, să restabilească, după un număr de ani, legăturile cu cei mai apropiați oameni care i-au urmărit evoluția, să recomponă tocmai tabloul propriu lui familiei de care vorbeam.
- **CELE DOUĂ ORFELINE**: **UNION** — 15,30; 18; 20,30.
- **PROGRAM PENTRU COPII**: **DOINA** — 9; 10.
- **BĂRBATHI**: **DOINA** (completare Cîntec, antîcioloni, fronturi) — 11,30; 13,45; 16; 18,15; 20,30.
- **ZILE BECI**: **LUCEAFĂRUL** — 9,30; 21.
- **MONDO CANE** (ambele serii): **VICTORIA** — 8,45; 12,15; 15,45; **DACIA** 9—12,30 în continuare; 16,15; 19,45; **MORIȚA** — 9,30; 13; 16,30; 20,30.
- **DIMINILE UNUI BAIAT CUMINTE**: **GIULEȘTI** — 15,30; 18; 20,30.
- **COMPLUTUL AMBASADORILOR**: **CRINGAS** (completare Planeta enigmatelor) — 15,15; 17,45; 20,15.
- **MAICA IOANA A INGERILOR**: **BUZUȘTEȘTI** — 15,30; 18; 20,30; **TOMIS** — 18,15; 20,30.
- **RIMEL CU STAN ȘI BRAN** și **NIMENI NU VOIA SĂ MOARĂ**: **LUMINA** — 9,30; 15,30; 19,30.
- **NU SINT DEMN DE TINE ȘI FIDELITATE**: **FEROVIA** — 8; 12; 18; 20; **MODERN** — 8,30; 12,15; 16; 20.
- **LUMEA MINUNATĂ A FRĂȚILOR GRIMM** — cinemascope: **BUCEGI** — 9,30; 12,15; 15,15; 18; 20,45; **AURORA** — 8,45; 11,15; 13,45; 16,15.
- **NIMENI NU VOIA SĂ MOARĂ**: **AURORA** — 10; 21.
- **CERUL ȘI IADUL**: **GLORIA** (completare Ritmuri și Imagini) — 9,15; 11,30; 13,45; 16; 18,15; 20,30; **FLOREASCA** — 16,30; 21; **FLAMURA** — 9; 11,15; 13,30; 15,45; 18,15; 20,30.
- **FANTOMELE SE GRABESC**: **UNIREA** (completare Din pămînt și foc) — 15,30; 18; 20,30.
- **NEVESTE PERICULOASE**: **FLOREASCA** — 8; 11,15; 14; 16,15; **RAHOVA** — 15,30; 18; 20,30.
- **FORUMBELUL DE ARGILĂ**: **VITAN** — 15,30; 18; 20,15.
- **RIDEM CU STAN ȘI BRAN**: **MUNCA** (completare Ultima treaptă) — 15,30; 18; 20,15.
- **ZORBA GRECUL**: **POPULAR** — 15; 18; 20,30.
- **CARTEA DE LA SAN MICHELE**: **MOSILOR** — 15,30; 18; 20,30; **DRUMUL SĂRII** — 15,30; 18; 20,30.
- **ANUNT MATRIMONIAL**: **COLENTINA** — 15,30; 17,45; 20; **FACEA** — 15,15; 18; 20,15.
- **GOLGOTA** — cinemascope: **COSMOS** (completare Două orașe) — 15,30; 18; 20,30.
- **EL GRECO** — cinemascope: **VOLGA** (completare 6000 de ani) — 9,30; 12; 15,30; 18; 20,30.
- **TUNELUL** — cinemascope: **FERENTARI** (completare Ultima treaptă) — 15,30; 18; 20,30.
- **BALADA DIN HEVRSURSK** — cinemascope: **COTROCENI** (completare Orașul interzis) — 15,15; 18; 20,45.
- **CIMARON** — cinemascope: **VIIȚORUL** (completare Orizont științific nr. 7) — 15,30; 18; 20,30.

tv

- 18.00 — Pentru copii: filmul „Cantonamentul”.
- 18.15 — Pentru tineretul școlar: „Studiul pionierilor”.
- 18.50 — Publicitate.
- 19.00 — Teledinul de seară.
- 19.17 — Buletinul meteorologic.
- 19.20 — „Muit e dulce și frumoasă” — emisiune de limbă română contemporană.
- 19.30 — „G o n g”. Emisiune de actualitate teatrală.
- 20.00 — Clubul tineretii.
- 21.00 — Filmul artistic: „Cele două orfeline”.
- 22.35 — Teledinul de noapte.

concerte

Sub bagheta dirijorului Nicolae Boboc, artist emerit, orchestra simfonică a Radioteleviziunii prezintă astăzi un concert în studioul Radioteleviziunii. Programul cuprinde „Sapte cîntecă din ulița noastră” de Paul Constantinescu. Solist: Ionel Pantea; Concertul nr. 3 în fa de minor pentru pian și orchestră de Beethoven. Solist: Ranko Tudor (R.S.F. Jugoslaviei); Simfonia a II-a de Henri Dutilleul, în primă audție. Concertul începe la ora 20.

INLOCUIRI DE SPECTACOLE LA NAȚIONAL

Teatrul Național „L. Caragiale” anunță că astăzi, în loc de joacă „Luceafărul”, se prezintă „Oameni și soareci” în loc de joacă „Electra”. Spectacolul cu piesa „Castiliana” care urma să aibă loc duminică la ora 10, în aceeași sală, se înlocuiește cu „Înșir-te mărgărite”. În sala „Studio”, vineri 17, ora 20, se joacă „Luceafărul”. În sala „Comediei”, vineri 17, ora 20, se joacă „Luceafărul”. În sala „Comediei”, vineri 17, ora 20, se joacă „Luceafărul”. În sala „Comediei”, vineri 17, ora 20, se joacă „Luceafărul”.

CE PERSONAJE DE PE SCENA SOCIETĂȚII DE AZI

Realizarea unor tipuri umane reprezentative, autentice, viabile este o preocupare fundamentală a scriitorului — aceasta constituind condiția de bază a valorii și trăiniciei operei literare. Realitatea inconjurătoare atestă o vastă galerie de tipuri umane cu atribute noi și vechi ce se transformă necontenit sub impulsul vieții sociale, al noulor norme morale, al gândirii filozofice proprii societății noastre socialiste. Scriitorii, prin experiența lor de viață, prin aria lor de preocupări, prin aștințările sufletești și pregătirea lor intelectuală se simt mai apropiați de unele din aceste tipuri a căror evoluție o urmăresc îndeaproape, căuțind să o materializeze în operele lor. Pentru a vedea spre ce se îndreaptă preocupările actuale ale unora din prozatorii și dramaturgii noștri, am organizat această anchetă rugîndu-i să vorbească cititorilor despre tipul social care se află în prezent în atenția lor și care va sta în centrul vîltoarelor lor scrieri.

VOR STA ÎN CENTRUL VÎLTOARELOR DV. OPERE?

griculților și ai oamenilor care au înfăptuit-o. Planurile mele literare comportă așadar prezentarea în continuare a unor tipuri caracteristice pentru lumea trecutului, dar și pentru aceea a prezentului. A mă pri asupra unui anume tip social cred că ar însemna o sarcină a realității. Trebuie să spun însă că mă preocup în mod deosebit în prezent de tipul social care se află în prezent în atenția lor și care va sta în centrul vîltoarelor lor scrieri.

Horia LOVINESCU

Pînă nu de mult aș fi putut răspunde fără ezitare la această întrebare. Cei care mi-au urmărit literatura știu că intelectualul român dintr-o epocă istorică determinată (amii de după război) a format cu precizie obiectul observației mele scriitoricești. Aceasta, pe de o parte pentru că peisajul spiritual al intelectualului imi era cel mai familiar, iar pe de alta, pentru că el putea fi cu interes urmărit în situațiile limită impuse de transformările societății noastre.

În literatura dramatică, aceste situații limită împingeau desigur și alte tipuri sociale la dezlegări poate mai spectaculoase și mai tranșante, dar intelectualul oferea prilejul urmării unui proces mai nuanșat.

N-aș putea preciza în ce măsură fenomenul obiectiv al omogenizării societății noastre

veșnie vie, de neînfrînt. Aceasta este „tipul social” care mă preocupă acum, eroul la care visez și pe care aș vrea să-l așez în centrul unui roman de stricte actualitate. Lucrurile fug, dar gîndul îmi fuge mereu spre cartea cealaltă, spre eroul amintit, care nici nu are încă un nume. Și-n cite-un răgaz, prezența lui devine altă de via și de coplesitoare, încît mă uimește și mă tulbură, mă împinge parcă din urmă să încep, să adaug prima frază — „În anul 1944 l. J. (I) avea optzeci și doi ani...” — și-și deschid drum prin-un labirint prin care am trecut și eu cîndva. Lucrurile sînt așe de clare uneori, încît văd pînă departe prin cartea aceasta informă, încît îi știu sfîrșitul, îl simt desfășurarea și ritmul, o am întregă în față și parcă e gata scrisă, limpeză, alături de „dintr-o altfel de structură decât „Cordova-ni”, aducînd mai multă viață în matca ei, tragedii mai aspre și mai dense, înălțări mai multe și mai hotărîte, căderi și nimiciri. În jurul eroului amintit — care se vrea un erou pozitiv în adevărul înțeles al cuvîntului, un luptător și un gînditor — se lăsa să piogme, fal de fel de fapuri, oameni de lemn și de lut. Și-o fată proaspătă er exista pe undeva, o înfîlă în răvășitoarea de o zi și de o noaptea, căreia îi urmează o absență îndelungată, o experiență greu și scump plătită. Și-un om genial se întravada într-un unghi de lumină, un om rău și dospit, cu capul mare și cu mintea mică, făcîndu-și din aluat muced, dintr-un aluat care a fost și el plămădit din făină veche și mucedă. Unii eroi trec în roman din „Dezvălîrii” — domnul Benedict K, de pildă și Ioana Comănici, activista modestă și ne-

cit — fără a spune adevărul pentru a-l respecta pe acest om, pe luptătorul neînfricat, în sufletul căruia va trebui să răzbată ceva din sufletul ar de lumină al lui Bălcescu, ca și dintr-al lăncului, ceva, o fărîmă de patimă și de statornicie românească, adusă din ani și ridicată pe noi culmi de noi luptători, de comuniști, al căror drum spre adevăr și spre o reală independență de gîndire, individuală și colectivă, este alt de frumos. Romanul acesta se va intitula „Drumul cel mai greu”.

SZABÓ Gyula

Scriitorii obișnuiesc, în general, să-și scrie autobiografia abia după ce ajung la o vîrstă mai înaintată. Cînd au, adică, mai multe de văzut decât își aruncă ochii înapoi, decît dacă privesc înapoi. Cei mai mulți scriitori își alcătuiesc autobiografia abia cînd pot să-și cumpănească viața și epoca în care au trăit cu înțelepciunea pe care și-o dăruiește o bogată experiență de viață și o matură judecată. Dar unora istoria zămislește cite-o epocă, iar în cadrul acelei epoci cite-o soartă omenescă, ce fac — cum se spune — cit schimbări produse altă dată în decurs de veacuri, ce fac cit sute de ani de experiență de viață. Cred că nu exagerez de fel afirmînd că epoca în care generația din care face parte și-a trăit linierea este tocmai dintre acestea. Că soarta acelei generații, și a fiecăruia

Vasile REBREANU

contradițiile, diversitatea ce se manifestă în galeria de tipuri sociale, de destine ale indivizilor ce alcătuiesc o asemenea generație.

Vasile REBREANU

În societatea noastră există o varietate bine formată de tipuri, altele sînt în curs de formare, elementele se întrepatrund, se asimilează, se lupă, înving sau sînt învinse unele sau altele. Oricum tip social este interesant, depinde de de adîncă, de intensă, de complex este investigația scriitorului. Tipul social nu poate fi văzut în etara tipului uman, cum tipul uman nu poate fi separat de cel social. Vorbind despre preferința mea pentru purtate și candoare, pentru omul ingenu care pe parcurs devine un ins ce descoperă adevăratele arme pentru a înlătura răul și care descoperă adevăratul simbul al răului — voi spune că acest tip uman mă preocupă pentru faptul că-l consider leged de un proces istoric — social, bine determinat, cel al societății noastre socialiste. Societatea în care omul se eliberează de îngustimi, devine liber de prejudecăți, își regăsește fondul funciar sublim și își află mijloacele și posibilitatea de a face bine, de a fi un om activ, de a construi pentru sine, pentru cei din jurul lui, pentru urmasii săi și ai poporului din care face parte. Un om care regăsește în se își găsește sensul adevărat al existenței. Un om care-și găsește fericirea reală,

să răspund pe dată, potrivit instinctului dîntii sau să-mi impun un timp de meditare; să risc săvîrșind actul cutare ori să-mi cenzurez dorința, filtrînd-o pînă la anulare prin prudență; și cer? și nu cer? să aprob cererea? și-o resping? Momentele cînd ești pu în situația, rareori ușoară, de a alege între o soluție sau alta... se nasc la intervale de timp din ce în ce mai reduse. Circulăm mai repede. Circulăm, cu mintea mai puternic înclășate pe volan, ca oricînd. Tipul „omului inteligent care alege” m-a atras, cu precădere, dintotdeauna. El este și personajul principal al piesei la care am lucrat în ultima vreme și pe care o termin zilele acestea. Astăzi însă preocuparea de a înfățișa asemenea tipuri și fapte tînde să cunoască un spor de ascuțime. S-ar putea observa că, prin cuvintele de mai sus n-am caracterizat un tip social, ci unul „pur și simplu” uman. Mă întreb însă, în epoca noastră, umanul nu a devenit, inevitabil, social?

Al. Ivan GHILIA

Îmi vine destul de greu să răspund la ancheta dv, în primul rînd pentru că

fericirea și idealul în hainele de lucru; iar acest om este prietenul meu, fratele meu, vecinul meu, muncitorul și lăranul și funcționarul, elevul și savantul.

Al. Ivan GHILIA

Îmi vine destul de greu să răspund la ancheta dv, în primul rînd pentru că

Anchetă realizată de Valeriu RĂPEANU și Adrian ANGELESCU

Sosirea ministrului afacerilor externe al Finlandei

La invitația guvernului român, miercuri după-amiază a sosit în Capitală ministrul afacerilor externe al Finlandei, Ahti Karjalainen, cu soția, care va face o vizită oficială în țara noastră. Ministrul finlandez este însoțit de funcționari superiori din Ministerul Afacerilor Externe al Finlandei: Tankmar Horn, consilier, M. J. Salomes, director adjunct al Direcției afacerilor politice, Ulf-erik Slotte, secretar.

La sosire, pe aeroportul Băneasa, oaspeții au fost întâmpinați de Corneliu Mănescu, ministrul afacerilor

externe, cu soția, Mircea Mălina, adjunct al ministrului, Vasile Răuță, adjunct al ministrului comerțului exterior, Ion Pas, președintele Institutului român pentru relațiile culturale cu străinătatea, Titus Cristureanu, vicepreședinte al Camerei de Comerț, Nicolae Vancea, ambasadorul României la Helsinki, funcționari superiori din Ministerul Afacerilor Externe.

Au fost prezenti Bjorn Olof Alholm, ambasadorul Finlandei la București, și membrii ambasadei. (Agerpres)

INFORMAȚIE

Banca Națională a Republicii Socialiste România va pune în circulație, începând de la data de 23 februarie 1967, un nou billet de bancă de 5 lei imprimat cu denumirea statului „Republica Socialistă România”.

De la aceeași dată vor fi puse în circulație și noi monede metalice de 5 bani, 10 bani, 15 bani, 1 leu și 3 lei, care sînt imprimate cu vechia denumire a statului „Republica Populară Română”, vor continua să aibă deplină putere circulatorie și vor circula paralel cu noile semne monetare arătate mai sus.

Noul billet de bancă de 5 lei este imprimat pe hirtie albă avînd fili-

gran în zig-zag pe întreaga suprafață a hirtiei. Culoarea predominantă a billetului este sepiu cu albastru și are imprimat pe față denumirea băncii emittente „Banca Națională a Republicii Socialiste România”, stema țării, valoarea billetului, numărul de serie, numărul de ordine, anul emisiunii „1967”, iar pe verso denumirea statului „Republica Socialistă România”, o vedere din portul Constanța și valoarea billetului.

Noile monede metalice au aceleași caracteristici ca și monedele metalice de 5 bani, 10 bani, 15 bani, 1 leu și 3 lei aflate în prezent în circulație, cu deosebirea că au imprimată denumirea statului „Republica Socialistă România” și anul emisiunii „1966”, iar moneda metalică de 3 lei are gravat pe mîchile o dungă ondulată, despărțită în două părți egale prin două stele.

SPORT

CONSTANTA (corespondență „Scinteia”). — Desi termometurul arăta o temperatură cu mult sub zero grade, mai bine de 11.000 de spectatori au asistat miercuri, pe stadionul „I. Măi” din Constanța, la meciul restanțî dintre echipele Farul și Petrolul Ploiești. Constanțenii au învins cu 1-0. A marcat Ian-cu, în min. 62.

ne de patinaj artistic. La juniori mici, titlurile au fost câștigate de Mihai Popescu (Constanța) și An-drea Tănăsescu (Sportiv nr. 2). Începînd de astăzi campionatele continuă la patinoarul artificial „23 August”.

În Capitală s-au disputat ieri două meciuri amicale de fotbal. Pe stadionul Gulești, Rapid a învins cu 2-0 (1-0) pe Flacăra Moreni. Stadionul Dinamo a găzduit jocul dintre echipele Dinamo și Progresul. Victoria a revenit Progresului cu 2-1. (0-0).

PRONOEXPRES

din 15 februarie 1967

Extragea I: (pentru buletinele cu 3 și 6 lei varianta).

40 25 39 35 49 30 — 15 46

Fond de premii : 682.961 lei.

Extragea a II-a: (numai pentru buletinele cu 6 lei varianta).

43 18 39 47 19 6 38 31

Fond de premii : 320.709 lei.

Tragera următoare va avea loc miercuri 22 februarie 1967, la București.

vremea

Tempul probabil pentru etele de 17, 18 și 19 februarie. În țară: Vremea se va încălzi treptat, exceptînd sud-estul țării, unde, începînd intervalului, mai rămîne friguroasă. Cercul va fi schimbător. Vor cădea ninsoși slabe. Vînt potrivit. Temperaturile minime vor fi cuprinse între minus 13 și minus 5 grade, iar maximele între minus 5 și plus 5 grade. Ceață locală. În București: Vremea rămîne friguroasă, mai ales la începutul intervalului. Cercul va fi schimbător. Vor cădea ninsoși slabe. Vînt potrivit din vest. Temperatura ușor variabilă.

Adunare consacrată zilei de 16 Februarie

La casa de cultură „Gheorghe Gheorghiu-Dej” din Cluj a avut loc miercuri seara o adunare a studenților și cadrelor didactice din centrul universitar Cluj, închinată zilei de 16 Februarie. A luat cuvîntul Iuliu Maxim, de la Atelierul de reparat material rulant „16 Februarie” din localitate care a vorbit celor prezenți despre eroicele lupte greviste din februarie 1933. Adunări închinată zilei de 16 februarie au mai avut loc și în alte instituții și întreprinderi din orașul și regiunea Cluj. (Agerpres)

(Urmare din pag. 1)

muntos, caracteristic acestei regiuni, căci în același interval de timp în regiunea de șes București această creștere a reprezentat 39 la sută, în regiunea Ploiești 52 la sută, iar în regiunea Argeș peste 69 la sută. Rezultă deci că în condiții identice sau aproape identice de circulație, dinamica accidentelor diferă substanțial. Dacă se analizează motivele pentru care unele regiuni înregistrează procente mici sau chiar scăderi, se constată că factorii răspunzători de asigurarea securității traficului — organele locale de stat, stăruințele populare, organele de miliție — au acordat atenție cuvenită acestei probleme, asigură buna întreținere a drumurilor și înregistrarea lor cu marcate și indicatoare, urmăresc respectarea regulilor de circulație, desfișoară o activitate practică de prevenție prin muncă educativă, întin-cuvînt ASIGURĂ ȘI PREȚINTE respectarea legii, care reprezintă codul protecției vieții și bunurilor transportate pe șosele. Or, în ce privește regiunile cu număr mare de accidente, numeroase fapte arată că frecvența acestora care circula sub influența alcoolului este ridicată, că starea tehnică a mașinilor este necorespunzătoare, că nu se acordă atenție amenajării trotuarelor în comunele traversate de drumuri cu intensă circulație. De ani de zile pe șoselele Ploiești-Brasov, București-Pitești, în dreptul unor poduri înguste și altor strângături de drum se concentrează numeroase accidente. Nu ar fi oare obligația acută a organelor locale din regiuni ca Argeș, Ploiești, București să analizeze cauzele care au dus la această alarmantă creștere a numărului de accidente pe teritoriul lor — adoptînd totodată măsuri eficiente, încît regiunile respective să nu mai reprezinte petele cele mai neagra pe harta circulației?

La 1 iulie 1966 a intrat în vigoare noua reglementare în domeniul circulației și trebuie arătat însă că o serie din prevederile sale nu sînt aplicate ori sînt „respectate” doar formal. Să luăm, de pildă, acea dispoziție a legii care obligă unitățile deținătoare de autovehicule să desfișoare o permanentă activitate educativă în rîndul șoferilor, în vederea creșterii continue a spiritului lor de răspundere și a strictei respectări a regulilor de circulație. Nu este vorba de o indeclinabilă facultativă, ci de o obligație, cu atât mai necesară, cu cit dezvoltarea parcului de autovehicule face inevitabilă angajarea de șoferi și tractoriști tineri, fără experiență profesională. Încredințînd unora astfel de șoferi autovehicule pu-ternice, grele, pentru transportul de persoane sau mărfuri, această pot deveni — și adeseori chiar devin — „spaima” drumurilor publice, dacă nu se face cu ei acea intensă și permanentă activitate de educație pentru înțelegerea răspun-deilor sociale ce le revin. Dint-un sir de controale efectuate recent de organele miliției în mai multe auto-buze din subordinea Ministerului Transporturilor Auto, Navale și Aeriene, Ministerului Economiei Po-

Cronica zilei

Consiliul comercial al ambasadei Republicii Democratice Germane la București, Erich Danz, a organizat miercuri dimineață, la sediul reprezentanței comerciale, o conferință de presă cu prilejul apropiatei deschideri a Tîrgului de primăvară 1967 de la Leipzig.

„Fotografia aeriană în cercetarea arheologică” este tematica inedită și interesantă a expoziției franceze deschisă miercuri, sub dubla egidă a Institutului român pentru relații culturale cu străinătatea și Institutului de arheologie al Academiei, la Casa de cultură a I.R.R.C.S. din Capitală. Expoziția oferă vizitatorilor un număr de imagini sugestive ale unor monumente și așezări arheologice realizate cu ajutorul fotografiei aeriene, relevînd ultimele rezultate obținute de specialiștii francezi în cercetarea arheologică. În prezența unor funcționari superiori din Ministerul Afacerilor Externe, a unor oameni de cultură și artă, precum și a unor membri ai corpului diplomatic, la vernisaj au luat cuvîntul Octav Livezeanu, vi-

cepreședintele al I.R.R.C.S., acad. Emil Condurachi, directorul Institutului de arheologie, și Jean Louis Pons, ambasadorul Franței la București. (Agerpres).

Miercuri a avut loc, în saloanele Muzeului de artă din Cluj, vernisajul expoziției „Pictura franceză modernă în reproducere”. Cu acest prilej au vorbit Daniel Popescu, rectorul Institutului de arte plastice „Ion Andreescu” din Cluj, și Jacques Rouquette, prim secretar al Ambasadei Franței la București. Au participat oameni de cultură, studenți, artiști plastici și critici de artă. Expoziția prezintă o imagine asupra celor mai importante curente din pictura franceză modernă.

Tenorul de culoare Charles Holland (S.U.A.) este oaspetele Operei române din Cluj. El a jucat miercuri seara în „Aida” de Verdi, fiind răsplătit cu vii aplauze de către publicul spectator. (Agerpres)

restiere, a unor întreprinderi de gospodărie orașenească, a reieșii că mulți șoferi nici nu cunosc — și atunci nu pot să respecte — prevederile noii reglementări a circulației. Prea puțin se ocupă conducătorii întreprinderilor de problema combaterii consumului de alcool în rîndul șoferilor, or, procentul accidentelor — provocate sub influența consumului de alcool se situează ca frecvență pe locul al patrulea, dar aproape întodeuna cu urmări teribile. Mai mult, în unele întreprinderi se manifestă în această privință o inadmisibilă toleranță în ultima zi a anului trecut, șoferul Mircea Puia, după ce consumase alcool, a plecat în cursă la volanul unui autobuz, cu ștreia conducătorilor unității. Tamponînd un autobuz al transportului în comun, care circula reglementar, a provocat moartea a 11 persoane și rănirea gravă a altor

autobuzele circulau 185 (114 erau în reparare, le lipseau piese sau șoferi), iar 104 dintre acestea, deci mai mult de jumătate, prezentau defecțiuni tehnice de natură să periclitze siguranța circulației. S-a mai descoperit că anajarea multora dintre șoferi se făcuse conștient, prevederilor legale, care pun condiția preestabilă a unei vechimi de cinci ani de conducere efectivă. La Hunedoara, fiind verificate 146 de autovehicule, la 41 dintre ele a fost nevoie să li se rețină certificatele de înmatriculare. Cu această ocazie au fost sancționați 33 de conducători auto și 9 persoane din conducerea garajelor, personal tehnic de întreținere care lăseseră să plece pe drumurile publice mașini cu defecțiuni tehnice — adesea sursă de pericol pentru viața cetățenilor. Autovehiculul care nu prezintă cerințele impuse de

CIRCULAȚIA RUTIERĂ

16. Șoferul iresponsabil a pierit și el în accident. Sînt însă mai puțin inovativi cei ce l-au lăsat totuși să plece în cursă?

Nu mai puțin gravă trebuie considerată toleranța față de șoferii încorecți, care, cu incuviințarea șefilor de garaje, foloseau autovehiculele în scopuri personale, fac curse clandestine. Efectuate „pe furis” și deci, de regulă, în viteză, după program, șoferii fiind obosiți, aceste curse clandestine sînt o puternică sursă de accidente. În cadrul unei astfel de curse clandestine, șoferul Ion Oprea, de la Baza de utilaj transport-Brasov, a omorît un pieton, încercînd apoi să fugă de la locul accidentului. De la aceeași bază, alți doi șoferi, Liga Oratui și Pop Martin, au comis și ei la scurte intervale alte accidente mortale. De multe ori se pot vedea pe șosele tractoriști care dau tractorului roii de limuzină personală, pleacă cu el și cu remorca încărcată de prietenii duminica la horă și se reîntorc apoi, după petrecerea de rigoare.

Cu ce se soldază această 2-zi-bucă a Pop Martin, al comis și ei la scurte intervale alte accidente mortale. De multe ori se pot vedea pe șosele tractoriști care dau tractorului roii de limuzină personală, pleacă cu el și cu remorca încărcată de prietenii duminica la horă și se reîntorc apoi, după petrecerea de rigoare. Cu ce se soldază această 2-zi-bucă a Pop Martin, al comis și ei la scurte intervale alte accidente mortale. De multe ori se pot vedea pe șosele tractoriști care dau tractorului roii de limuzină personală, pleacă cu el și cu remorca încărcată de prietenii duminica la horă și se reîntorc apoi, după petrecerea de rigoare.

securitatea circulației nu are voie să părăsească poarta garajului. „Unde-i lege, nu-i tocmală”. Cu atît mai mult cu cit în privința acestora nerespectarea legii aruncă doliul peste numeroase familii, seceră vieți și produce infirmități, ducînd la distrugerea unor importante bunuri materiale.

Cît privește problema pieselor de schimb, aceasta este, desigur, de resortul Ministerului Industriei Construcțiilor de Mașini și al celorlalte ministere interesate ca producția corespunzătoare de piese de schimb să fie asigurată. Ori, de importanță ar fi însă piesele sistemelor principale — motor, frîna, cutia de viteze etc. — dar pînă și lipsa unui ștergător de parbriz s-a soldat recent cu accidentarea mortală a unei persoane. Iar lipsa farurilor și a „ochiului de piscică” la bicicletă, a felinelor la căruțe generează foarte multe accidente în fiecare an. Numai statistica anului trecut a înregistrat zece și zece de bicicliști și de căruțași morți în accidente de circulație.

La șase luni după apariția noii reglementări, se mai construiau autovehicule cu deficiențe la sistemul de semnalizare cu lumină. Cu aceste defecțiuni tehnice ale sistemului de semnalizare sînt produse remorcile și semimorcile la Uzina de utilaj petrolier Tirgoviste. Pe poarta uzinelor „Steagul roșu” ies autocomioane cu faruri avarii becuri neceranate, necorespunzătoare cerințelor de reglare corectă a fazelor de lumină; or, în planul de producție al Fabricii de becuri din Fieni, pe acest an, doar 40 la sută din becurile pentru autovehicule vor fi ecranate. Cui este des-

Orașul constructorilor de nave

corespondență din Varșovia

Gdansk, Gdynia, Szczecin. Cel mai mare din- tre mari porturi la Balic, posedînd trei țantere navale.

Sub cerul azuriu sau de culoarea cenușei, în dulcea mișcare a brizei ori în vîntul neînduplecat al furtunilor, zgomotul ciocanelor sudate, lugelele aparatei de pneumatic, lugelele marcelor ce-și rolesc brațele încercîndu-se zeci de tone, suierul sirenelor, circulația intensă semnaleză fără greș vizitatorului că se află în apropierea unui- din vaste „uzine descoperite”, cum sînt denumite șantierile.

Polonia are patru mari șantiere navale. Două la Gdansk, cite unul la

Gdynia și Szczecin. Cel mai mare din- tre ele, alalt la Gdansk, și-a început activitatea în 1948, în condițiile grele ale distrugerilor suferite de pe urma războiului. Un an mai tîrziu, muncitorii, tehnicienii și inginerii semnau actul de naștere al primului vas maritim construit în Polonia — „Soldak” de 2.450 tone. Privesc „albumul familiei navalelor”. Vasul amintit, fixat pe peluclă, într-una din navele construcției, stă încorsetat într-o rețea de schele de lemn. Colegul de breaslă de la ziarul local, care mă însoțește, îmi spune, zîmbînd: „Asemenea sistem de construcție este azi cu totul necunoscut la Gdansk; așa spune că el aparține preistoriei”.

Nu consider exagerată aprecierea. Altu că în luna iunie 1962 a fost construit ultimul vas avînd motor cu abur, acest an fiind considerat azi ca mar- cînd începutul unei etape noi în construcția vapoarelor poloneze. De la modelul „Soldak”, la uzinele plutoare de pescuit ce se realizează în prezent, este o distanță în spațiul căreia se în- scriu nava rodnică, perseverență, pri- caperea și talentul creator al construc- torilor navali polonezi.

Se poate spune că însuși inginerul Jerzy Piasicki, directorul general al șantierelor la care ne aflăm, este o creație a acestora. Veni la Gdansk după eliberare, el a figurat printre pri- mii studenți ai Politehnicii din locali- tate. Începînd apoi să lucreze la șantie- rile abia înființate, el a pornit de la funcția de calculor, devenind, pe rînd, planificator, director tehnic, iar în 1962 i s-a încredințat direcția generală, func- ție în care conduce activitatea a 17.000 de muncitori, tehnicieni și ingineri.

Tineretea șantierelor se poate măsura și după vârsta cadetilor lor, mai ales a celor tehnico-ingineresci care și-au r- dical calificarea și s-au perfecționat „din mers”. Un exemplu. Fostul desenator, Stanislaw Soldak, al cărui nume îl poartă primul vas maritim polonez, este azi inginer și conduce, în calitate de director, cel de-al doilea șantier al Gdanskului, șantierul de reparații.

— Pînă azi — ne informează direc- torul general — șantierul din Gdansk au construit nave însumînd peste 2 mi- lioane tone; și dacă totalizăm puterea motoarelor celor 446 vase lansate la apă pînă în anul 1966, ea se ridică la cifra de 1.500.000 de cai pu- tere. Ceea ce este mai imbucurător, a- deugînd interlocutorul nostru, e faptul că azi producem în țara noastră de nave de mare putere „la uzinele „Cegielski” din Poznan și uzinele „Zogoda” din Gdansk, iar Huta Lenin și Huta Batory s-au specializat în producția de mate- riale laminate pentru vapoare. Cît privește dinamica producției șantierelor de aici, putem sublinia că primul milion de tone a fost realizat în 13 ani, al do- lea în cinci ani, iar în actualul cincinal se vor construi nave cu un deplasament de încă un milion tone.

În contrast cu șantierul, care impresio- nează prin amploarea activității, prin simfonia de zgomote ce le este caracte- ristică, Centrul principal de studii și construcții navale din Gdansk se dis- tinge prin liniștea perfectă ce domolește în încăperile sale. E o instituție cu ca- racter științific, a cărei apariție a fost determinată de progresul rapid înre- gistrate în construcțiile navale pe plan mondial. În cele 11 secții speciale ale instituției, 50 de specialiști în construc- ții navale, posedînd o înaltă calificare, elaborează cele mai diverse tipuri de nave.

Ca rod al contribuției acestui centru, aproape toate mașinile și instalațiile va- selor, mecanismele de bord, cazanelor, instalațiilor de prelucrare a peștii etc. sînt produse azi în Polonia.

Șantierul din Gdansk, Gdynia și Szczecin produc laolaltă peste 25 tipuri de vase. În actualul plan cincinal se prevede construirea a circa 320 de nave însumînd o tonaj total de 2.400.000 t.d.w., ceea ce reprezintă o creștere de aproape 80 la sută față de cincinalul trecut.

Industria navală a Poloniei populare, una dintre cele mai tinere ramuri indus- triale din această țară, figurează pe lo- cul opt în tabela mondială a construc- torilor de vase.

Gh. GHEORGHIȚA

Continuăm publicarea (*), după revistele „Der Stern” și „Paris Match”, a unor fragmente din cartea lui William Manchester „Moartea unui președinte”. În frag- mentul publicat ieri se înfățișă atmosfera ce domnea la bordul avionului preziden- tial înaintea depunerii jurămîntului de președinte al S.U.A. de către Lyndon Johnson.

După ce noul președinte își schim- bă cămașa și-și pieptănă părul, soții Johnson se duseră la doamna Ken- nedy pentru a-i exprima condoleanțe. Lacrimile îi curgeau pe față, cînd noua First Lady (prima doamnă a țării — n.r.) spuse: „O, Jackie, c-ta știi că n-am vrut să devenim nici micar vicepreședinte și acum, doam- ne, iată unde am ajuns”.

„Toti trei se așezară pe pat, doam- na Kennedy între soții Johnson. După o pauză, Lyndon spuse cu ezitan- ță: „Deci... pentru a reveni la depunerea jurămîntului...”

„O, da, știi, știi” — îl întrerupse ea repede. Credea că știe despre ce este vorba... „Da. Ce trebuie să se întîmpe acum”.

„Am dat dispoziții ca să vină aici un judecător — o veche cunoștință de-a mea, judecătoarea Hughes — răspunde el. Ea va fi aici apropiat- tiv peste o oră. Ce ar fi dacă te-ai întinde puțin și te-ai schimbă? Pentru asta te lășăm acum singură”.

„Da, bine” — spuse ea, masinal. Plecără, trăgînd după ei ușa cabinei.

plan, oricît de chinuitor ar fi fost pentru ea acest lucru.

O'Donnell și O'Brien (din suita prezidențială — n.r.) stăteau în fața noului președinte și a primei doamne.

„Constituția mă constrînge să mă mut la Casa Albă — îl se adresă Johnson — dar voi doi puteți alege. As vrea însă să vă rog consistent să rămîneți umăr la umăr cu mine. Am mai multă nevoie de dv. decît dv. de mine — și mai mult decît aveam nevoie de dv. Kennedy”.

O'Brien se simți jenat. Îl preocupau acum o multime de alte griji. La dracu, se gîndi, oare nu putem vorbi mai tîrziu despre asta! Dar Johnson, își arătă el mai tîrziu, „a fost, fără îndoială, stăpînit de dorința de a prelua comanda”.

Cînd sosi judecătoarea Sarah Hughes, Johnson ceru oamenilor săi să adune martorii, apoi însă, își asumă el însuși această sarcină. Cu un gest larg anunță: „Dacă cineva dintre dv. dorește să participe la ceremonia depunerii jurămîntului, as fi fericit și m-aș simți onorat să vă stiu aici”.

Nu se iscă însă nici o îmbulzeală. Pasagerii obișnuți ai avionului Air Force One manifestau retinere.

Godfrey McHugh (general din suita — n.r.) rămăsese lângă sicriul lui Kennedy; el stătea acolo nemiscat și în poziție de drept. Ken O'Donnell se retrăsese pe culoar. Larry O'Brien ajută la ultimele pregătiri în vederea ceremoniei pentru că — după cum afirmă Lyndon Johnson — așa dorea

MOARTEA UNUI PREȘEDINTE

răsfîind presa străină

Bob Kennedy. Apoi însă se ascunde după spatele Sarahi Hughes. Acesta- ta timiditate puse stăpînire și pe membrii statului major permanent al președintelui. Echipajul avionului se îndepărtă pe neobservate...

Nici O'Donnell și nici O'Brien nu s-ar fi gîndit că d-na Kennedy ar fi putut juca un rol în această ceremo- nie. Dimpotrivă, O'Donnell ar fi res- pins în mod hotărît o asemenea idee. Johnson totuși se adresă Sarahi Hu- ghes: „O așteptăm pe d-na Kennedy. As dori ca ea să fie prezentă”. Treptat însă își pierdu răbdarea. Aruncă o privire spre ușa cabinei de dormit, apoi repetă acest gest și, în cele din urmă, spuse hotărît: „O clipă. O aștept eu”.

În acel moment, usa se deschise și văduva ieși. Johnson o prezentă Sa- rahi Hughes și o trase spre stînga lui. „Stau bine așa?” — întrebă el pe Stoughton. Lac de sudoare, fotografat, lac de statură, dădea indicații.

Multevara de trupuri asedate, tem- peratura care creștea mersu și aerul

îmbibit, transformă seionul într-o bătă de aburi. Numai d-na Johnson nu simți nimic din această atmo- sferă apăsătoare. Era confundată în gînduri. Acesta clipă este ca un ade- vîrat vis. Totul pare alt de real de parcă ai fi actori într-o piesă de teatru. Pentru noi este începutul a ceva îngrozitor și greu și nu știu ce ne așteaptă. Pășim într-o lume stră- lîndă, nouă. Este într-adevăr ca în- tr-un vis — se gîndi ea în conti- nuare — și totuși nu este un vis (sub- limeres aparține autorului. — n.n.).

Președintele își îmbrățișă soția și pe Jacqueline Kennedy. „Așa, Honey, în loc alți” — spuse Johnson văduvei și o conduse spre locul de pe care tocmal se ridicase Stoughton. Pilotul Swindal porni motoarele. Johnson se trînti în fotoliul președintelui...

D-na Kennedy se ridică și murmură politicosă: „Iertați-mă, vă rog”. Ea nu voia să-i supere pe soții Johnson, dar nu înceta să se gîndească: nu-voia rămîne aici, mă duc în fundul avio-

hotărît. Iar Godfrey McHugh s-a dus direct la corespondenții de presă pentru ca acestia să nu culegă in- formații false. „As vrea să arăt în mod public — spuse el cu voce de tunet, lovind cu pumnul în masă, — că Ken O'Donnell, Larry O'Brien, Dave Powers și eu am stat în tim- pul acestui zbor în ultima cabină, lîngă președinte — lîngă președintele Kennedy”.

Se aduse vorba ca aeroportul And- rews să fie închis pentru reporteri. Johnson însă dădu energie din cap. El afirmă că „ar face impresia că ne-ar fi frică”.

„Purtat de un puternic vînt ce venea din spate, avionul Air Force One înainta, aproape cu viteza sunetului, spre est.

Deasupra aeroportului internațional Dulles, Swindal trecu plafonul sub- tiler de nori și zări pentru prima oară, după Texas, sub el pămîntul.

Lyndon se afla în cabina de dormit a președintelui, se bărbierii, își pieptănă părul și își schimbă încă o dată cămașa. În fund, în ultima cabină, Dave Powers îi spuse lui Roy Kellerman: „D-na Kennedy ar dori ca d-ta și ceilalți agenți ai președintelui să-l duceți afară și ei să-și dori ca Greer să conducă ma- șina”.

La bord se afla și al doilea preșe- dinte, dar se părea că în această situație toată lumea — inclusiv per- sonalul însoțitor — era mai bine tratată decît unul sef al statului.

Încă și a doua zi după masă, Johnson se mai gîndea la cele pe- culate. După prima sedință de ca- binei pe care o conduse, el și comu- nica un număr din colaboratorii săi că are „probleme serioase cu fa- milia”.

„Privirile multmii se îndreptară spre usa din fața avionului, cea a președintelui. La prima ușa pre- gătită o scară. Ministrul Justiției reuși să urce cu pași grăbiți scara. O săritură și fu în avion, apoi trecu în fugă prin cabina telegrafistilor, cabina consilierilor și prin salon.”

În ultima cabină se apropie de d-na Kennedy. „Alo, Jackie” — îi spuse încet și-și puse bratul pe umărul ei. „Sînt aici”. Cel din jur tresări la vocea sa avea aceeași rezonanță cu cea a fratelui său.

Jacqueline se adresă cumnatului ei: „Nu mai pot vedea un antre- prenor de pompe funebre. As dori ca marina să facă totul”. El îi rugă pe Godfrey să se îngrijăască de cele necesare. Urma apoi o conversație neorganizată. Ea se refera la viito- rul consilierilor și al secretarilor lui John Kennedy. La deolare înfrîzită de la Love Field (aeroportul din Dallas — n.n.), la rolu pe care-l jucause McHugh, la explicația pe care noul președinte o dădu pentru că nu voia să se ducă în avion.

Ministrul Justiției se arătă sur- pris. Trebuie să fie o nelămurire la mijloc, observă el. Căci nu propu- se așa ceva. (Eu — Manchester — am rugat pe președintele John- son să-și spună părerea despre a- cestă contradicție. Răspunsul său nu are nimic de adăugat la decla- rația pe care a făcut-o înaintea co- misiiei Warren).

D-na Kennedy se rezemă ușor de sicriul și sopti: „O, Bobby, pur și simplu nu pot să cred că Jack nu mai este”.

* Vezi „Scinteia” din 13. 18. 20 ianuarie; 1, 11, 12 și 15 februarie.

viața internațională

ISLANDA

Propunere de denunțare a acordurilor militare cu S. U. A.

REYKJAVIK 15 (Agerpres). — Fraclunea parlamentară a partidului Uniunea populară din Islanda a depus spre examinarea Altingului (parlamentul țării) o propunere vizând denunțarea acordurilor militare încheiate între Islanda și S.U.A. în anul 1951.

În nota explicativă la această propunere deputații menționează că acordurile au fost încheiate cu S.U.A. fără înștiințarea Altingului, care a fost pus în fața unui fapt împlinit. Autorii propunerii subliniază că existența unor trupe străine pe teritoriul țării în condițiile de pace reprezintă o primejdie serioasă pentru Islanda. Ei menționează, totodată, că actualele condiții impun retragerea trupelor străine și desființarea bazelor aflate pe teritoriul Islandei.

O. N. U. și problemele subdezvoltării

La capătul unei reuniuni speciale, care s-a ținut nu de mult la sediul O.N.U. din New York, a fost lansat „Programul Națiunilor Unite pentru expansiunea exporturilor țărilor în curs de dezvoltare”. Este vorba de o acțiune conjugată a comisiilor regionale ale înaltului for internațional care vine în întâmpinarea unei cerințe actuale și urgente: reducerea discrepanței economice dintre țările industrializate și cele subdezvoltate.

În imensa centură ecuatorială și tropicală, în America Latină, în Africa și în Orientul Mijlociu, în Asia de sud, deși trăiește mai bine de jumătate din populația globului pământesc, se consumă numai 15 la sută din resursele mondiale. 75 sau 80 de țări, incluse în așa-numita „lume a treia”, împart între ele o povară comună a sărăciei. Ceea ce atrage în mod deosebit atenția este faptul că, contrar așteptărilor, decalajul dintre țările „bogate” și cele „sărace” se mărește continuu. Potrivit calculului O.N.U. între 1960—1965 produsul național brut pe locuitor a sporit în țările industrializate cu 60 de dolari pe an, iar în statele în curs de dezvoltare — cu numai 2 dolari, deci de 30 de ori mai puțin. Aceste rezultate sînt și mai dezamăgitoare dacă avem în vedere că ele se înscriu în contextul unei perioade în care conjunctura economică mondială a fost favorabilă, fapt ce a stimulat exporturile „lunii a treia”.

Deci, întrebarea este de a ști: de ce accelerarea exporturilor țărilor subdezvoltate nu s-a tradus printr-o sporire proporțională a importurilor și, implicit, printr-o dinamizare a economiei lor?

Țările în curs de dezvoltare — în economia cărora predomină agricultura, adică producerea țînului sau a citorva produse — au acumulat în perioada postbelică o uriașă datorie externă (circa 40 miliarde de dolari). Încă de la mijlocul acestui deceniu noile împrumuturi în străinătate abia puteau acoperi cotele anuale de amortizare a venchilor datorii, evaluate la peste 4 miliarde de dolari. Astfel, capacitatea de im-

DESCHIDEREA CONFERINȚEI O. S. A.

UN PROIECT ÎNTIMPINAT CU VIE OSTILITATE

BUENOS AIRES 15 (Agerpres). — În capitala Argentinei s-a deschis miercuri sesiunea pregătitoare a celei de-a treia conferințe extraordnare interamericane, la care participă miniștrii de externe ai 20 de state membre ale O.S.A. Miniștrii de externe vor dezbate problemele legate de revizuirea Cartei O.S.A. și includerea în prevederile acesteia a principiilor programului de „ajutor” cunoscut sub numele de „Alianța pentru progres”.

Agencia France Presse menționează că, potrivit părerii observatorilor politici, „secretarul de stat

Dean Rusk nu va putea obține din partea țărilor latino-americane acordul pentru proiectul Washingtonului de creare a forțelor interamericane”. Aceeași agenție menționează că miniștrii afacerilor externe ai Columbiei, Mexicului și Republicii Peru au declarat de la început că resping în mod categoric nu numai orice proiect de creare a unor forțe supra-naționale, ci chiar negocierii diplomatice urmărind realizarea unui asemenea obiectiv. De altfel, și cel mai consecvent susținător al creării acestor forțe, Brazilia, a anunțat că a renunțat să mai sprijine proiectul S.U.A.

INDIA Au început alegerile generale

DELHI 15 (Agerpres). — Miercuri au început în India alegerile generale pentru desemnarea, pe un termen de 5 ani, a 513 deputați în Camera Populară a Parlamentului și a 3500 membri ai Adunării legislative din cele 15 provincii ale țării. Au fost înregistrate, ca participante la aceste alegeri, 19 partide politice. În prima zi, relatează agenția France Presse, au votat aproximativ 50 milioane persoane.

Primul ministru, Indira Gandhi, care a fost rănită în cursul unei reuniuni electorale ce a avut loc săptămîna trecută, a votat prin corespondență.

Alegerile vor dura 7 zile, iar rezultatele se așteaptă să fie date publicității pînă la 25 februarie, după care partidul care va obține majoritatea va crea un nou guvern al Indiei, precum și noile guverne ale statelor.

Încheierea convorbirilor iugoslavo-austriece

VIENA 15 (Agerpres). — Miercuri au luat sfîrșit la Viena convorbirile oficiale iugoslavo-austriece, la care au participat președintele R.S.F. Iugoslavia, Iosip Broz Tito, președintele Republicii Austriece, Franz Jonas, cancelarul federal, Josef Klaus, și alți reprezentanți ai cercurilor conducătoare din cele două țări.

În cadrul convorbirilor a avut loc un schimb de păreri între membrii delegațiilor oficiale ale Austriei și Iugoslaviei, referitor la problemele actuale ale situației internaționale, colaborarea europeană și relațiile bilaterale.

În aceeași zi s-au desfășurat și convorbirile dintre miniștrii afacerilor externe ai celor două țări, Lujo Toncic și Marko Nikezic, care au examinat unele probleme legate de relațiile bilaterale.

OLANDEZII ÎN FAȚA URNELOR

HAGA 15 (Agerpres). — Peste 7 milioane de olandezi s-au prezentat miercuri în fața urnelor pentru a alege pe cei 150 de deputați ai Camerei inferioare a parlamentului. Guvernul de tranziție al premierului Zijlstra, care a luat ființă în urma demisiei din noiembrie a Cabinetului Cais, a fost eliberat miercuri de sarcinile sale de către regina Juliana.

MOSCOVA

COMEMORAREA RĂSCOALEI DIN 1907

MOSCOVA 15. — Corespondenții Agerpres, Silviu Podină, transmite: La sediul Asociației „Znanie” (Știința) din Moscova a avut loc la 15 februarie o sesiune consacrată împlinirii a 60 de ani de la începutul răscoalei țărănești din 1907 în România. Seara a fost organizată de Asociația „Znanie” pentru R.S.F.S.R. și Asociația de prietenie sovieto-română.

Au fost prezenți Ana Tukanova, vicepreședinta Asociației de prietenie sovieto-română, și colaboratori ai ambasadei române la Moscova, S. I. Spivkovski, colaborator al Bibliotecii centrale de stat „Lenin” din Moscova, a avocat evenimentelor din anul 1907 și a vorbit despre cauzele, desfășurarea și urmările lor în România.

R. P. Polonă

LANSAREA A DOUĂ RACHETE METEOROLOGICE

VARȘOVIA 15 (Agerpres). — După cum transmite agenția P.A.P., la 15 februarie, lângă localitatea Ustki, au fost lansate două rachete meteorologice de producție poloneză. Rachetele respective — de tip „Meteor-1” — au două trepte, greutatea de 32,5 kg, lungimea de 2,5 m. Cele 2 rachete au fost lansate la înălțimea de 37 km pentru determinarea direcției și vitezei vîntului la altitudinea respectivă. După cum precizează agenția citată, în momentul cînd racheta atinge plafonul stabilit, de ea se desprinde un container care conține o cantitate de aer de sticlă numite dipoli. Norul format de dipoli este urmărit apoi de pe sol.

de: delimitarea ariei geografice care urmează să constituie obiectul tratatului, de condițiile de intrare în vigoare a acestuia și, în sfîrșit, de garanții din partea puterilor nucleare pentru respectarea zonei demilitarizate. După aproape două săptămîni de dezbateri, participanții au ajuns la un acord aprobind clauzele tratatului care, începînd de la 14 februarie, este deschis pentru semnare.

Acordul de la Ciudad de Mexico

După modul în care este conceput tratatul, el urmărește să cuprîndă întregul teritoriu aflat la sud de Rio Grande. Nu trebuie uitat însă că în această regiune se mai află încă unele teritorii (Porto-Rico, bazele americane din zona canalului Panama, cîș și baza de la Guantanamo menținută pe teritoriul Cubei împotriva voinței poporului cuban) care nu se află sub jurisdicția statelor latino-americane și care, în consecință, nu ar fi supuse prevederilor

tratatului. Chiar de la început, țara noastră a arătat că susține pe deplin cererile legitime ale guvernului cubanez de includere a teritoriilor amintite mai sus și a diverselor baze ale S.U.A. pe continentul sud-american în zona demilitarizată, precum și evacuarea acestor baze, fără de care crearea respectivelor zone va fi pusă sub semnul îndoielii.

Opinia publică consideră încheierea tratatului ca un început bun pe calea

Protocol comercial româno-turc

ANKARA 15 (Agerpres). — În urma tratatelor care au avut loc la Ankara, între delegațiile Republicii Socialiste România și Turciei s-a semnat un protocol privind schimburile de mărfuri între cele două țări pe perioada 1 aprilie 1967 — 31 martie 1968.

România va livra în Turcia produse chimice, mașini și utilaje, fibre sintetice și artificiale, diverse sortimente de hîrtie etc., iar Turcia va exporta în România produse agroalimentare, bumbac, fire și țesături textile, minereuri etc.

Plenara C. C. al P. C. din Australia

CANBERRA 15 (Agerpres). — Între 10 și 12 februarie în orașul Sydney s-au desfășurat lucrările Plenarei Comitetului Central al Partidului Comunist din Australia. În centrul dezbaterilor au stat problemele legate de situația internă și politica externă a Australiei. Secretarul general al partidului comunist, Laurie Aaron, a arătat că politica externă a Australiei este subordonată politicii S.U.A. „Pe plan istoric, a menționat Aaron, politica americană în Asia a suferit deja o înfrîngere. Politica externă a Australiei, fidelitatei politicii americane, devine falimentară. Intervenția Australiei în Vietnam a dus la ascuțirea și la adîncirea contradicțiilor din interiorul țării”. Amintind că 40 la sută din alegătorii au acordat în cursul ultimelor alegeri voturile lor acelor partide sau grupări politice care s-au pronunțat pentru încetarea agresiunii în Vietnam, secretarul general al partidului comunist a subliniat necesitatea creării unui front comun de luptă al maselor populare împotriva războiului, pentru încetarea imediată a bombardamentelor asupra R. D. Vietnam.

ECRAN

GHICI, CIUPERCĂ, CE-I?

De la proclamarea independenței unilaterale — noiembrie 1965 — guvernul Smith nu a fost recunoscut oficial de nici o țară.

Ian Smith, primul ministru a declarat că autoritățile de la Salisbury au avut contacte cu anumite țări în vederea recunoașterii oficiale a Rhodesiei. El a arătat că mai multe state „recunosc practic Rhodesia, întrucît

ele întrețin relații comerciale și manifestă o simpatie deschisă față de regimul instaurat”.

Înocință ostilitatea Angliei în even-tualitatea producerii unui asemenea act, Smith s-a abținut să divulgeze nume de țări. Ca și cum n-ar ști toată lumea că susținătorii răscoalei de la Salisbury sînt R.S.A., Portugalia... Un fel de: ghici, ciupercă, ce-i?

SURPRIZA

Acionul Pan-american aterizează ușor pe fișă de beton.

Călătorii se grăbesc să coboare. O dată ajunși afară rămîn stupefaiți. Pe fațada clădirii aeroportului un mare panou le adresează urarea: „Welcome in Haiti” — bun venit în Haiti. Sînt nedumeriți; cum de a fost posibil să plece spre Africa și să ajungă pe această insulă latino-americană. Doar oamenii și peisajul din jur trădau continentul negru. Surpriza le-a fost însă dezlegată de prezența pe aeroport a actriței Elizabeth Taylor și Peter Ustinov, care turnau ultima secvență a filmului „Comedianji”, după cartea lui Graham Greene.

Turnarea în Dahomey a acestui film, care critică vehement regimul din Haiti, a provocat furia dictatorului Duvalier. Ea l-a determinat să-și rechemе ambasadorul de la Cottonou și chiar să amenințe cu rupe-re relațiilor diplomatice.

MINIATURĂ

Pictorul Hans J. Bahrikovski din Holstein (R.F.G.) a bătut recordul în domeniul picturii în miniatură. El a pictat pe „pînză” cu dimensiunile sub 1 mm un portret al lui Dante, care nu poate fi recunoscut decît cu ajutorul microscopului. „Micro portretul” este executat în roșu, verde, negru și alb, fiind rodul unei munci de șase luni. (Pînă acum, cel mai mic tablou din lume, aflat în Italia, avea dimensiunile de 1 mm). După cum se vede, în asemenea cazuri, măiestria pictorului este încercată proporțional cu dimensiunile portretului.

Vizita premierului englez la Bonn

„O ATMOSFERĂ NU PEA FAVORABILĂ SONDĂRIILOR”

BONN 15 (Agerpres). — Miercuri au început la Bonn convorbirile dintre premierul britanic, Harold Wilson, care este însoțit de miniștrii săi de externe, George Brown, și cancelarul german, Kurt Georg Kiesinger. Bonnul este a patra esclă a premierului britanic în turneul său de sondare a perspectivei aderării Angliei la Piața comună. După cum s-a anunțat miercuri la Bonn, sfera problemei abordate încă în prima zi a tratatelor anglo-vest-germane a fost lărgită, iar oaspeții britanici „nu au găsit la Bonn o atmosferă prea favorabilă sondărilor lor cu privire la intrarea Angliei în C.E.E.”. Rețicențele Bonnului în privința compensațiilor în devize pentru cheltuielile de staționare a trupelor britanice de pe Rin, relatează corespondentul agenției France Presse, „nu au constituit un preludiviu prea încurajator pentru întrevăderile anglo-vest-germane”.

În prima zi a convorbirilor în legătură cu eventuala aderare a Angliei la Piața comună au fost abordate „serioasele dificultăți” ridicate de agricultura și balanta de plăți a Angliei”. Interlocutorii vest-germani, relatează din Bonn cercurile politice, s-au limitat să ia cunoștință de punctele de vedere britanice, fără a se angaja să le sprijine față de guvernul francez, care consideră politica agricolă existentă a C.E.E. drept intangibilă.

Aspect din timpul votării în localitatea indiană Shahjahanpur

(Urmare din pag. 1)

ei. În noiembrie 1964 a fost creată „Comisia pregătitoare pentru denuclearizarea Americii Latine” (COPREDAL). Scopul ei era să pregătească un anteproiect de tratat multilateral privind denuclearizarea Americii Latine.

Prima sesiune a COPREDAL (martie 1965) a însemnat într-un fel începutul activității de schitare a proiectului unui tratat de denuclearizare a „continentului verde”. Trei grupuri de lucru au primit ca sarcină să elaboreze acest proiect, fapt împlinit la cea de a treia sesiune (aprilie-mai 1966) cînd a fost adoptat în unanimitate documentul intitulat „Propuneri privind pregătirea unui tratat de denuclearizare a Americii Latine”.

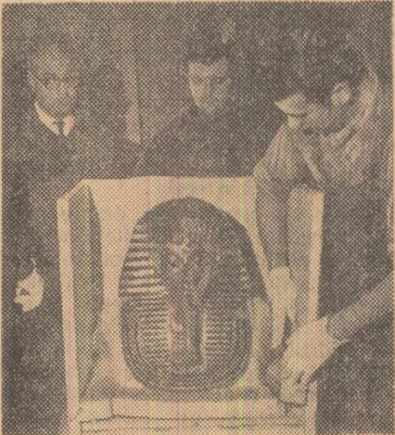
Obiectivul esențial al acestui proiect este enunțat de articolul 1 care arată că „părțile contractante se obligă să interzică și să prevină pe teritoriile lor experimentarea, fabricarea sau achiziționarea prin orice mijloc a oricărei arme nucleare, să nu utilizeze, să nu depoziteze, să nu instaleze și să nu amplaseze nici un fel de armă nucleară, să nu poaseze asemenea arme, direct sau indirect, ele însele sau altcuiva în numele lor”. În scopul respectării tratatului se prevede înființarea unui organism latino-american — „Agenția pentru denuclearizarea Americii Latine”.

Începînd de la 31 ianuarie, în capitala Mexicului s-a desfășurat o nouă sesiune a COPREDAL, avînd drept scop discutarea problemelor asupra cărora părțile interesate nu ajunseseră încă la un acord. Este vorba în special

■ SOFIA. În Bulgaria s-a sărbătorit Ziua vitejilor. În multe regiuni ale țării această sărbătoare s-a desfășurat în prezența conducătorilor de partid și de stat. În cadrul adunărilor festive organizate la Pomorie, Todor Jivkov, prim-secretar al C.C. al P.C.B., președintele Consiliului de Miniștri, a rostit o cuvîntare.

■ GENEVA. A luat sfîrșit sesiunea comitetului executiv al Biroului Internațional pentru Educație (B.I.E.), la care au participat delegații din 50 de țări. Delegatul român, prof. univ. Miron Constantinescu, a luat cuvîntul în legătură cu programul sesiunii din anul 1967 și 1968, sugeriile sale fiind adoptate de cei prezenți. Delegatul român, prof. univ. Stanicu Ștefan, a făcut o expunere asupra modului cum se aplică recomandările B.I.E. în cercetările științifice-pedagogice din România. Expunerea a fost ascultată cu un viu interes.

■ PARIS. Miercuri a avut loc la Paris o reuniune specială a Consiliului reprezentanților permanenți ai N.A.T.O. Discuțiile au fost concentrate, în special, asupra unei rezoluții adoptate în decembrie 1966 de Consiliul Ministerial al N.A.T.O. privind viitorul Alianței atlantice. În cuvîntările rostite cu acest prilej, majoritatea participanților la ședință s-au pronunțat pentru menținerea Alianței atlantice.

Peitit Palais din Paris. În timpul des-pachării tezaurului din mormîntul faraonului Tutankamon, ce se va expune în capitala Franței

■ PEKIN. După cum anunță agenția China Nouă, președintele Mao Tze-dun a primit miercuri pe membrii delegației guvernamentale mauritane conduse de Birane Mamadou Wane, ministrul afacerilor externe și al planificării.

■ WASHINGTON. Ministrul Comerțului S.U.A. a anunțat că deficitul balanței americane de plăți a crescut în 1966, ridicîndu-se la suma de 1424 000 000 dolari, mai mare cu 87 milioane dolari decît în anul precedent. Deficitul a fost însoțit de o scădere a rezervelor de aur cu 571 milioane dolari.

■ VARȘOVIA. În prezența conducătorilor de stat a avut loc o ședință plenară a Seimului, în cadrul căreia au fost adoptate două proiecte de lege privind modificarea legii cu privire la școlile superioare artistice și a legii cu privire la pasapoarte.

■ ATENA. Comisia parlamentară pentru problemele interne a aprobat, cu 17 voturi pentru, 5 contra și 2 abțineri, noul proiect de lege privind introducerea sistemului electoral proporțional simplu. A fost un vot de principiu, dar se consideră un preludiviu pozitiv al discutării proiectului de lege în cadrul sesiunii parlamentare.

Turnul de televiziune de la Ostankino, de lângă Moscova, în curs de construcție, va avea în final o înălțime de 533 metri